

Délibáb

7. SZÁM

14
FILLÉR

LUCIENNE COROT,
a legszebb új francia
filmsztár
(Schostal feib.)

RÁDIÓMŰSOR
FEBRUÁR 18. 24.16

ki.
jtés.

nger
etű.
idő.
orú
ető
21.
egy
oni
szó.
ige
Kő-
de
per
ué.
30.
41.

vét
ult
itői
K.,
D.,
las

A Vitézi Bál-
lon. A Főmél-
tóságú Kor-
mányzó Ur,
Vitéz Helle-
bronth Antal
tábornok fele-
sége, Vitéz
Bartha Károly
honvédelmi
miniszter
(MFT felv.)

★
A Vitézi Bál
nyitópárjai a
palotást tán-
colják
(MFT felv.)

A Széchenyi-
bál keringő-
nyitópárjai
(Jakab felv.)

Budapest, 1940 február 17

7. szám

14
FILLÉR

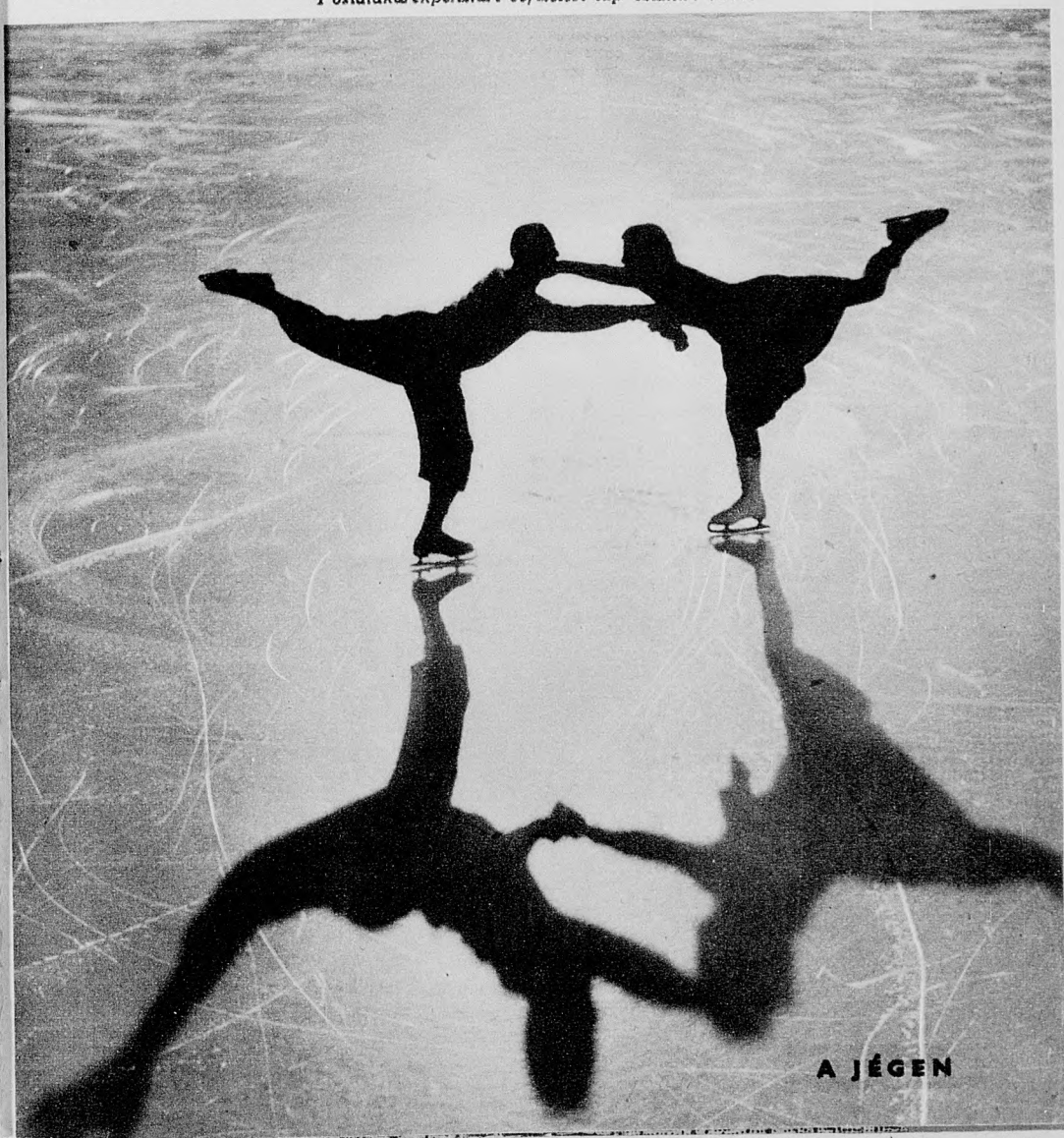
Délibáb

Színházi fennlap

Felelős szerkesztő:
BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 1 pengő 80 fillér, félévre 3 pengő 60 fillér. Biztosítással kombinálva negyedévre 2 pengő 60 fillér, félévre 5 pengő 20 fillér, egy hónapra 90 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 14 fillér. Franciaországban Frs. 1,50, Jugoszláviában 2 dinár, Romániában 7 lei.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12. Telefon: 14—23—39, 14—23—50.
Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

A JÉGEN

Okos házasság

A Vígszínház sikerrel mutatta be Fendrik Ferenc új színdarabját „Okos házasság” címen. Képeink a darabból: 1. Fejes Teri. 2. Muráti Lili, Somló István. 3. Muráti Lili, Báthly Lajos. 4. Szemlér Mária

Mandragora

Az **Andrássy Színház** nagy sikerrel mutatta be Machiavelli „Mandragora” című színdarabját, amelyet **Vaszary János** dolgozott át. Az érdekes darab kitűnő előadásban és rendezésben került a közönség elé.

Képeink a darabból: 1. Patáky Miklós, Szilassy László. 2. Törzs Jenő, Simor Erzsébet. 3. Vaszary Pirooska

el kell válnia tőlük, mert azok ezentúl a saját maguk külön életét akarják élni. Az apát teljesen lesújtja, összetöri az a tudat, hogy a gyermekek nem lesznek többé körülötte. Ugy érzi, hogy az élete befejeződött. A művészien megírt nagy jelenet, amelynek során Csontos Gyula megrázóan játszott, rendkívüli hatással volt a közönségre. Felvonás után csoportok alakultak, vitatták a darabot, boncolgatták az apa eljárását, izgultak, szóval, ami az igazi siker legmegbízhatóbb jele, a felvonás közben az emberek nem a bel- és külpolitikáról beszéltek, tárgyaltak, ahogy a próbákön szokás hanem a darabról vitatkoztak. Egy idősebb újságíró lelkesedett különösen és nála szokatlan hévvel magyarázta és boncolgatta az apa érzelmeit és tetteit. Hogy érzéseinek nagyobb nyomatékot adjon, végül azt jelentette ki:

— Akár hiszitek, akár nem, valósággal könnyeztem, úgy meg voltam halva.

Egy fiatalabb újságíró közbeszólt:

— Csodálkozni fogsz, én is sírtam.

Mire az idősebbik dühösen odavágta:

— Hogy merél sírni. Neked ehhez nincs jogod.

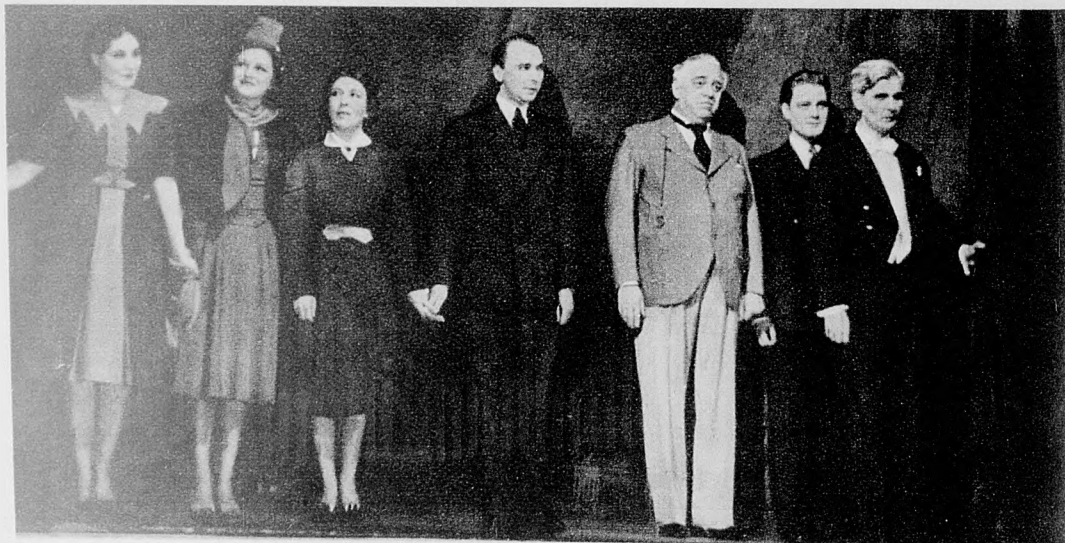
— Miért? — kérdezte a fiatal újságíró sértődötten.

— Mert neked nincsenek — gyermekeid.

*

Pethes Sándor, a Nemzeti Színház kitűnő tagja a napokban a rádióban szerepelt, mint — szerző. Illelve mint szerző is szerepelt, mert ugyanakkor természetesen szerepelt mint színész is. Pethes egy kis tréfát írt, amelynek főszerepét is maga játszotta. Ezáltal tehát a kitűnő Pethes nemcsak mint színész, hanem

Bibó Lajos „Sasfészek” című színművének próbáján különösen nagy hatást kellett a második felvonás végjelenete. A gyermekeit rajongásig szerető apa itt tudja meg, hogy

A „Sasfészek” premierjén a függöny előtt: Olthy Magda, Szörényi Éva, Makay Margit, Tímár József, Csontos Gyula, Ungváry László, Bibó Lajos (Bojár felv.)

Dr C

mint
az a
májú

a rád
mint
szemb

mind

kritik
zeti
maga

A
amel
keres

Ké
böl

Dr Csik Ferenc olimpiai bajnok és Phillipovich Hedda esküvője

(Schäffer felv.)

mint szerző is honoráriumot kapott. Másnap az uccán találkozott Pethes az ismert rosszmájú kritikussal.

— Gratulálok, Petheském, hallottam tegnap a rádióban. Meg is dicsértem a lapban úgyis mint színészt és úgyis mint szerzőt. Ezzel szemben egy kis szívességre kérem.

— Parancsoljon velem — mondotta a mindig udvarias Pethes.

— Arra kérem — jelelte rendíthetetlenül a kritikus, hogy legközelebb én jellepek a Nemzeti Színházban a Pry Pál címszerepében, maga is jó kritikát — „írjon” rólam.

A színházi világban három színház van, amelyet a kulisszák világában más névre kereszteltek. A Nemzeti Kamaraszínházat

Bajor-színháznak nevezték el, tekintve, hogy ott majdnem mindig Bajor Gizi játszik; a Royal Színházat Szüle-színháznak, tekintve; hogy ott leginkább Szüle-darabokat adnak elő, az Andrásy Színházat viszont Vaszary-színháznak nevezik, tekintve, hogy ott minden darabban a Vaszary-család szerepel. A „leggyanusabb” azonban Vaszary János a Vaszaryak közül. Ő ugyanis — mint kiderült — kitűnő darabjait nemesak a saját neve, hanem álnév alatt is színpadra bocsátja. Legutóbb is kiderült, hogy Crosier „francia” író néven került színre a saját darabja.

Most tehát minden idegen író, akit a szin-

Vitéz Bajaj Ferenc m. kir. esendőrőrnagy és neje, Rauch Ilonka

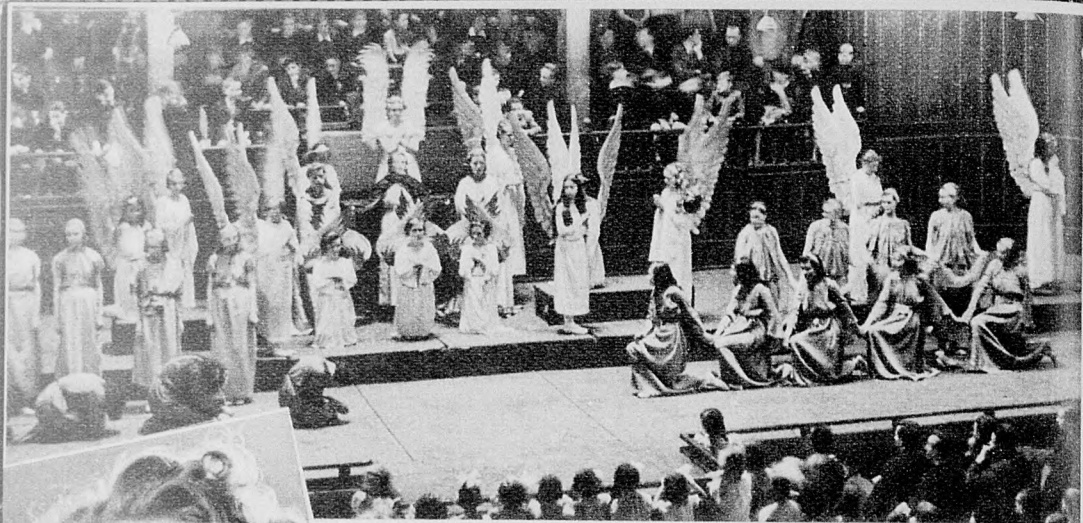
(Borsay felv.)

Két színdarabjelenet a Komédia új kitűnő műsorából. Heltal, Kemény Öli, Radó, Barna Ancl, Misoga

Pető, Barna Ancl, Békeffy, Nagy

Iskolásgyermekek misztériumjátékot mutattak be a Zeneakadémián (Schäffer felv.)

Szathmáry Margit, a Nemzeti Színház kitűnő fiatal tagja a Mátyás rendet eszénál című első filmjében kitűnő megjelenésével és finom játékával sikert aratott (Inkey felv.)

lap megnevez, legalább is — Vaszary-gyanus. Most Machiavelli darabját adják, a „Mandragorá”-t, amelyet Vaszary fordított. A házi főpróbán egy színházi benjentes megkérdezte Vaszaryt.

— Biztos, hogy Machiavelli írta a darabot és nem te?

— Természetesen. A „Mandragorá”-t elvégre ismerni kellene. Vagy talán azt sem

hiszed, hogy egyáltalán élt Machiavelli? — kérdezte gúnyosan Vaszary.

— Őszintén szólva, amióta láttam a darabot — nem.

Az egyik színpadon jellep most egy artista-táncos. Az illető elsősorban stepp-láncokkal szerepel. Az artistának két nevezetessége van. Az egyik, hogy meglepően hasonlít Fred Astaire-re, a másik nevezetessége pedig az, hogy pontosan úgy táncol, mint Fred Astaire. Éppolyan boszorkányosan steppel, a trükkjei is hajszálnyira ugyanazok. És mégis. Az egyik világhírű, ünnepe, dúsgazdag, akinek egy filmszerepléséért százezreket fizetnek. A másikat ugyan ki ismeri? Az emberek, ha a színpadra lép, meg kell nézzék a színlapot, hogy vajjon milyen néven is szerepel. A gázsija természetesen, a színház helyárait és befogadóképességét tekintve, minimális. Egy-egy hónapra szerződik el valahova. De kérdés, hogy vajjon a mai viszonyok között tud-e magának egyáltalán szerződést kapni minden hónapra.

Hát ilyen a színház vagyis inkább az — élet.

A Képzőművészeti Főiskola jelmezbálja (Kertész felv.)

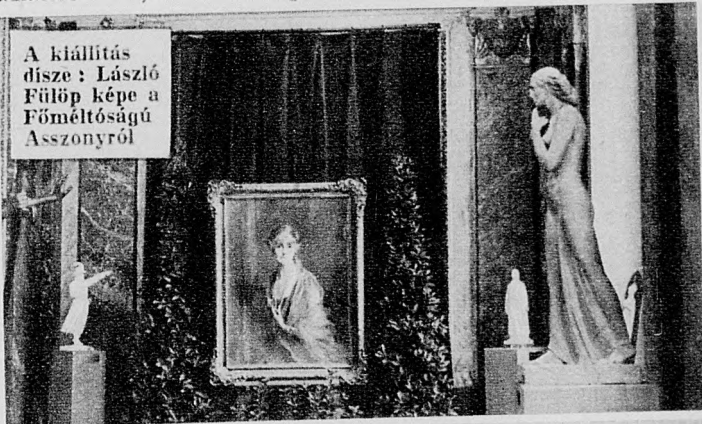

A Főméltóságú Kormányzói Párt Hóman Bálint kultuszminiszter üdvözi a Képzőművészeti tárlat megnyitóján

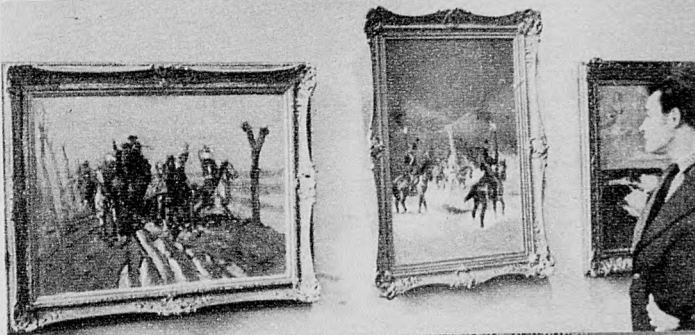
A „Magyar Művészetért”

Mióta világ a világ, bátran meg lehet állapítani, hogy a polgári jómódban élő emberek nem tartják olyan súlyosnak azt az úgynevezett művésznyomort, amelyről Henry Murger, a nagy francia író olyan színesen, kedves vidám és természetesen megható történetet tudott írni. A köztudatban valahogy természetesnek veszik, hogy ha művész valaki, hát lakjék padlásszobában, esokornyakkendője és nagy haja legyen, ezenkívül érdekesen nyomorogjon is. Ne vigye túlzásba a dolgot, ne haljon éhen, de ha csak egyetlen nadragja van és vacsorára töpörtyűt eszik, az meglehetősen kedves dolog, majd lesz éppen elég pénze, ha „beérkezett” nagy művész lesz. Majd ehet akkor remek vacsorákat, képeit, szobraikat nehéz százasokkal fizetik a műbarátok. Nem kell tehát nagyon komolyan venni a művésznyomort. Nem is nyomor ez. Bohémia. Vidám és hangulatos cigányság, aminek határozottan van valami varázsa a békés polgári lelkek számára. Nos, lehetséges, hogy valamikor a mesébe süllyedt időkben valóban igaza volt ennek a felfogásnak. Most azonban sokkal nagyobbak lettek a bajok. Úgy látszik, hogy

a mai idők nem kedveznek a művészeteknek, mert ma nemcsak a fiatal művészek, hanem az elismert nagytehetségű festők, szobrászok is nehezen élnek. A társadalom tudja, hogy a művészet egy ország szellemi színvonalának legszebb tükörképe. Ha ez a színvonal, a művészek nyomorúsága, elsovadt alkotókészége miatt a mélybe zuhan, akkor az egész ország nagyot veszít kultúrájából. Így indult

A kiállítás díszje: László Fülöp képe a Főméltóságú Asszonyról

Garai Akos festményei

Déliháb

meg nálunk is az a nemes mozgalom, amely a gondok közt küzdő magyar képzőművészeket kívánt segíteni. A mozgalom első nagyszerű megnyilvánulása az operaházi ragyogó szépségű „Élő tárlat” volt, amelynek tiszta jövedelmét művásárlásokra kívánták fordítani. Az „Élő tárlat”-ot követte most a „Magyar Művészetért” című képzőművészeti kiállítás. Erre a kiállításra négyszázötven ismertnevű és fiatal tehetséges magyar festő és szobrász küldötte be alkotását. Magyarországon ma is megvan az a műbarátközönség, amely minden jelentősebb tárlatot meglátogat, buzdítja és pártfogolja a magyar festők, szobrászok munkáját, de ennek a kiállításnak sikere mindent felülmúlt. A régi Műcsarnokban megnyílt kiállítás a megnyitás napján beszéltünk egyik neves művészünkkel, aki valósággal meghatottan nézte a rengeteg látogatót.

— A Főméltóságú Asszony csodát tett a magyar képzőművészetért. Ő emelte fel a szavát a magyar művészek mellett és az ő szavai nyomán született meg ez a kiállítás is. Csaknem százezer pengőért vásárolnak képeket, szobrokat ezen a kiállításán. Soha jobb helyre nem kerülhet a pénz, mint a szegény és mégis sokat dolgozó művészekhez, akiknek minden fillér életük meghosszabbítását jelenti. Új képek, új szobrok, új magyar alkotások megszületését.

Azt mondják, hogy a film legyőzte a színházat. Ez nem igaz. Egy-egy filmnél soha sincs olyan izgatott és a színészekkel valósággal együttérző közönség, mint valamelyik színházi premieren, ahol szünetközben a legapróbb részletekig megbeszélnek mindent. A színésznők ruháját, a díszleteket, a játéktílust, a rendezést. Nos, ezen a nagy-

Hanula József : Gátépítő.
Hadzsy Olga : Mária.
Prohászka : Várákózók

Szőnyi István : Köszörűs

szzerű kiállításon a képekkel, szobrokkal teliszűfölt termekben ugyanilyen forró „premierlevegő” töltötte be a teret. A díszes egyenruhák, elvegyültek a remekül szabott zakatokkal. A diplomácia, az úgynevezett „pesti felső ezer”, mintha minden tagjával képviseltette volna magát ezen a kiállításon. Egy kép, szobor előtt néha valóságos bábeli nyelvezavar hangzott fel. Angolul, németül, franciaul beszéltek meg az alkotás szépségeit. És, hogy ezeknek a megbeszéléseknek eredménye volt, azt mindennél jobban bizonyítja, hogy már az első napon rengeteg kép alá odakerült a művészeket felette boldoggá tevő „Eladva” cédulácska.

A legnagyobb terem főhelyén ott ragyog a kiállítás egyik legszebb alkotása. László Fülöp, a klasszikus nevű világhírű magyar festőművész portréja a Főméltóságú Asszonyról. László mestere volt a portréfestésnek, nevét X. Leo pápáról és több európai uralkodóról festett képe régen halhatatlanná tette. Nos, ez a portréja finom színeivel a legszebb remekművei közé tartozik.

Közel negyven teremben várják a közönséget a képek és a szobrok, rajzok, metszetek, bronz- és porcelláncsodák. Nem lehet ezeken a termeken az áhítat és az elfogódottság érzése nélkül végigmenni.

Sajnos nincsen elég helyünk arra, hogy felsoroljuk a kiállításon résztvevő művészeket. Pedig mindegyik megérdemelné, hiszen a bírálóbizottság a legnehezebb munkával választotta ki a beküldött tehetséges műalkotások közül a legjobbakat, a legszebbeket. Aki ezen a rostán átkerült, az már mellére tűzheti az elismerés aranyérmét. Ez a kiállítás nemcsak a látogatónak élmény. Nagy öröm és nagy elégedettség a művészeknek is, akik most boldogan látgatják, hogy nincsenek mégsem elhagyatva.

Négy magyar leány meghódította Amerikát

Fanny Vass

Amerikai karrierek...

Régen, egyszer, a boldog csendes időkben, semmi sem izgatta jobban az emberek képzeletét szerte a világon, mint azok a hihetetlenül hangzó, szinte már a mesék aranyos kódébe vesző történetek, amelyek a kis kifizetőiőről szóltak, akikből hatalmas vállalatok és száz meg százmillió dolláros aranyhegyek tulajdonosa lett. Történetek, melyeknek a vége minden esetben az elképzelhetetlen gazdagság és a siker, s amelyek csak abban különböztek egymástól, hogy hősük, ha nem kifutó volt, úgy kocsimosó, aranyásó, tányértisztítóként kezdte kegyetlen nélkülözések és nehéz munkában eltöltött évekkal pályáját, míg aztán egy napon váratlanul rámosolygott a szerencse s egy csapásra megváltozott minden...

Es az emberek, akikben gyökeret vert a hit, hogy az Újvilág az ígért földje, a korlátlan lehetőségek hazája, megindultak szerencsét próbálni Amerika felé. Ezer és ezer ember pusztult el, nem tudott róla senki. De ha akadt egy-egy szerencsés, akinek sikerült „beérkezni” odaát, nevét rögtön szárnyára kapta a hír s körülhordozta a földtekén. A legenda terjedt és erősödött s újabb és újabb ezrek keltek vándorútra, hogy megkísértsék a szerencsét.

Ez a vándorlási láz soha nem volt hatalmasabb, mint azokban az időkben, mikor

Emily Vass

Délibáb

a film világtényezővé fejlődött. A néma filmek idején, mikor a hangos film még nem osztotta nyelvtérületekre a termelést, egy-egy filmdarab az egész világ számára készült, tehát korlátlan anyagi lehetőségekkel. Semmi pénz nem volt sok az előállítására, így csillagászati számokban kifejezhető összegeket fizettek egy-egy szereplőnek. Amit szépségben az emberiség kitermelt, azt mind igyekeztek megszerezni és felhasználni. Mindenkül a legjobbat és a legszebbet, tekintet nélkül a költségekre — ez volt a jelszó s az üzlet remekül bevált.

Azóta persze nagyot fordult a világ, sok egykori híresség tűnt az ismeretlenség és elfeledtetés szomorú homályába, a legenda azonban Amerikáról mint a korlátlan lehetőségek hazájáról él változatlanul s ha vesztett is erejéből, az emberek lelkében ott ég a reménység kiirt-hatatlanul: hátha...

Amerikai lapokból értesültünk legutóbb arról a nem mindennapi karierről, melyet négy magyar származású kislány futott be legutóbb Amerikában. Magyar származásúak, bár ők maguk már odakünn születtek az Újvilágban. A négy Vass-lány: Fanny, Virginia, Louise és Emily egyformán szépek, kedvesek, fiatalok és tehetségesek. Fanny, a legidősebb most 21 éves! „The Vass Family”, a Vass-család, hirdeti őket a National Broadcasting Company műsora és a Vass-család minden kedden, pénteken és szombaton este szórakoztatja egy-egy órán át az amerikai rádióhallgatót. Vass-család, mert nemcsak a lányok szerepelnek, hanem édesapjuk, Frank Vass is, aki zongorán kíséri a táncslágereket, melyeket leányai adnak elő. Ha az újságoknak hinni lehet, ma ez a négy fiatal leány az Egyesült-Államok legjobb tánczene-énekese. Érzelmes tangót vagy valcert éppen olyan jól adnak elő, mint amilyen remekül énekelnek egy-egy temperamentumos rumbát, vagy az úgynevezett „swing”-dalokat, amelyek most olyan divatosak Amerikában. Olyan tehetségesek és népszerűek, annyira divatban vannak, hogy boldog az a zeneszerző, akinek művét műsorra veszik: néhány nap múlva egész Amerika ezt a dalt énekli.

Pedig nem végeztek soha semmiféle zenei iskolát. Gyerekkoruk óta édesapjuk tanította őket zongorázni és énekelni, egyszóval diva-

Louise Vass

tos megállapítással őstehetségeknek nevezhetnénk őket. Mikor másfél év előtt édesapjuk jelentkezett velük a rádiótársaság bírálóbizottságánál, talán maguk sem merték remélni, hogy azonnal szerződést kapnak. Pedig így történt. Mindennek alig több mint egy éve s ma az elsők között vannak.

Ime, a legújabb amerikai karrier...

P. T.

Virginia Vass (Service foto)

Délibáb

ZSIGA ÉS BÉNI

Irta: MADOS GYÖRGY

Borozgattak éppen a Szép Dorottyához cégérezett vendéglőben: Kneipl Zsiga, aki Pest szabad királyi város céhügyi járulnoka volt és Hofbauer Béni, aki a zsoldot ugyancsak a város kasszája terhére élvezte, mint a tanács oklevélrajzoló mestere. Nem a hivataluknak éltek, hiszen eszük ágában sem volt ez az oklatan dolog, ők a tréfacsinálás nemes művészetét gyakorolták Pest-Budán s meg kell adni, legtöbbször zajos és hahotás sikerrel.

Most is, amint a Szép Dorottya lampionos kertjében ültek és szakadatlanul mosolyogva itták a kadarkát, Hofbauer Béni odaszólt Kneipl Zsigának:

— Te, azt a locogó Zubrickit kellene már egyszer lekapni a tíz körmérről.

Kneipl Zsiga tüstént rábólintott:

— Ördögöd van, pajtás, én is éppen ma gondoltam erre. Ez a rőfösnyelvű alak annyit fecseg és annyit diésekszik az utóbbi időben, hogy már álmukban is riadoznak tőle az emberek.

Szapulták még egy kiesit Zubricki Pepit, a fecsegő természetű policájhadnagyot, aki arról volt nevezetes, hogy a nyomozás alatt álló bűnügyek minden újabb mozzanatát és fordulatát azonnal kibeszélte a különböző kocsmahelyiségekben. Persze, ezen a réven a bűnözők is azon melegében értesültek mindenről s a saját előnyükre pompásan kihasználták a Zubricki által kidobolt adatokat.

— Annyit jár a szája és úgy veri a mellét — mondta kacagva Kneipl Zsiga, — hogy tegnap este a Zöld Szamárban már nem bírták tovább a polgárok s nagydühösen otthagyták még a borukat is.

Hofbauer a könyökével meglökte Kneiplt s gúnyos pillantással az ajtó felé mutatott.

A Zubricki hórihorgas alakja tünt fel ott. Arcán valami nem titkolt büszkeség és nagy önteltség mosolya cikázott s alig tett pár lépést a viaszöntő céhmesterek asztala felé, máris ömlött belőle a szó:

— No, mit mondtam, polgártársak, mit állítottam én tegnap este — kezdte nagyhangon, — holnap már lakat alatt lesz az a két jómadár. Ugye, azt is előre megmondtam, hogy ketten követték el azt a betörési mahinációt: azt is megmondtam, hogy nem házi szarka csinálta, hanem valami uccabéli kovácslegény. Mivel pedig az uccában is, a környéken is csak egy kovácsmester működik, csak az ő legényei között keresendő a tettes. Azok közt is fogjuk keresni, mégpedig már holnap. Elcsípjük a gazembert! Pünktum.

Hofbauer hahotázva jegyezte meg:

— Hallod ezt a maflát? Csaknem megüzeni annak a betörőnek, hogy még ma éjszaka meneküljön a fenébe. Nohát, én ezt a fecsegő alakot úgy csúffá teszem egy jó

tréfával, hogy úgy elesenededik szégyenében, mint a hókon vágott bakkecske.

— Aztán mi lesz az a tréfa? — hajolt közelebb Kneipl Zsiga.

— Csitt, hallgass, mingyárt megtudod, — mondta titokzatosan kacsintra Hofbauer.

Kifizették a borukat és eltávoztak. A Tanácsház kapuján fordultak be. Hofbauer a sötét lépcsőkön felfelé botorkálva, a padlásajtón nyitott be.

— Mi az ördögöt akarsz itt? — kérdezte csodálkozva Kneipl.

Hofbauer gyertyát kotort elő a polcról, meggyújtotta, aztán egy öreg dobot emelt fel a lím-lóm közül.

— Ezt ni — mutatott rá a dobra s miután még egy rövidebb zászlórudat is a hóna alá kapott, visszafelé indultak a lépcsőkön.

A kapuban posztoló rendbiztostól megkérdezte Hofbauer:

— Itthon lesz-e holnap a hadnagy úr?

— Nem lesz a'. Vadászni megy Vácra, csak éccakára jön haza.

— Annál jobb — súgta Kneiplnek Hofbauer s most már vágatva igyekezett a dobbal és zászlórúddal a lakása felé.

Otthon aztán mingyárt munkához látott. Kneipl nagy szemet meresztve bámulta a munkát. El nem tudta képzelni, hogy mi az ördög csudáját akar művelni ez a nagy tréfacsinálómester azzal az öreg, kimustrált dobbal.

Hofbauer előszedte a festő és rajzoló instrumentumait, amelyeket az oklevelek remekbe készítéséhez szokott használni. A dob bőrhártyájára két összefordított kezét pingált, a kezekbe pedig verőt, de akkurátosan abban a helyzetben, amint éppen pörgetik a dobot.

— No, mi lesz ebből, beszélj már, mert mingyárt megöl a kíváncsiság? — türelmetlenkedett az asztal mellett ide-oda topogva Kneipl Zsiga.

— Várhass, mingyárt meglátod, — csitította Hofbauer s most már nemcsak mosolygott, de olykor-olykor fel is kacagott, mert már szinte elképzelte, hogy holnap este Zubrickit hogy fogja környékezni tehetetlen dühében és arcpirító szégyenében a guta.

Fürgén, hahotázó kedvvel dolgozott hát tovább. A dobverők fölé ijedten szárnyrakapó és menekülő verébsereget rajzolt.

Kneipl odapillantott. Nézte, nézte a furcsa rajzolatot, majd hirtelen a hasához kapott s olyan erővel tört ki belőle a kacagás, hogy percekig csak fuldokolva tudott egy-egy szót kiejteni.

Hofbauer is kacagott:

— No, mit jelent ez? Hogy mondanád ezt, mit jelent ez? Ide süss, ezt nézd, ezeket a verebeket. Hogy mondanád, mit jelent ez?

Kneipl jobbra, balra dőlt a szörnyű nevetéstől:

— Hogy... mon-da-nám?! Ha-ha-ha... huj... de nagyszerű... nohát, te, Béni, ez zseniális... ilyet még... ezzel megöleöd azt a locsogó Zubrickit... hogy, hogy mondanám, hogy mit jelent ez? Hát... hát azt jelenti, hogy verebet... hogy madarat hogy, ha-ha-ha-ha, hogy dobbal nem lehet verebet fogni.

Hofbauer harsányat kacagva rácsapott az asztalra:

— Ejnye, de jól eltrafáltad, te kutya-fülő! Nohát ezt jól eltaláltad, szóval is meg kell adni, ezt eltaláltad.

Kneipl a kacagástól holtrafáradtan kérdezte meg később:

— Aztán mondd már, mit csinálunk ezzel a dobbal? Ne titkolózd már, hanem beszélj.

Hofbauer szakadatlan röhögés közt intette türelemre:

— Mondtam már, hogy várhass, holnap este megtudsz majd mindent, — mondta s közben a jó tréfa felett való örömeiben körüláncolta az asztalt.

S másnap este együtt loholtak végig a sötétedő Hatvani uccán. Az ucca végén egy rácsoskapu ház előtt állottak meg.

Hofbauer odasúgta Kneiplnak:

— Sietnünk kell, mert Zubricki minden percben megérkezhet — s most gyors mozdulatokkal a dob egyik oldalán bedugott egy gyertyaszálat, meggyújtotta, aztán a kivilágított dobot ráakasztotta a zászlórúd végére s kitűzte magasan a kapu fölé.

Kneipl elkapta a Hofbauer kezét:

— Gyere pajtás, most már vigyük innét az irhánkat, amíg szépen vagyunk.

S mintha mi sem történt volna, hátra-

kulcsolt kézzel, nyugodt tereferélést színelve, elsétáltak a ház elől.

Kisvártatva erről is, arról is közeledett egy-egy emberalak. S mindegyik szájtátó csodálkozással állott meg a különös látvány előtt. Nézték, bámulták a kivilágított dobot, s a dob oldalán a pörgő mozdulatokat jelző verőket, a riadtan elröppenő verébhadat s közben már mosolyogtak, aztán nevetni kezdtek, majd az egyikből kirobbant a megértő kacagás:

— Nohát ezt jól megcsinálta, aki kitalálta — kiáltotta hahotázva, — ez ugyan jól ráillik Zubrickire, a fecsegő policájhadnagyrá. Nohát ilyet, ha-ha-ha, nohát ilyet, ejnye, de ráillik, ezt ugyan órá szabták. Ilyen tréfát még nem látott a világ, mert ez azt jelenti, hogy aki madarat akar fogni, az ne pörgesse előre a dobot.

Egy másik polgár, aki szintén jól ismerte Zubrickit s szintén a dobot bámulva fuldoklott a nevetéstől, már meg is formálta az ígét:

— Azt jelenti ez, csakugyan azt, hogy aki verebet akar fogni, az ne verje a dobot. Ha-ha-ha, nohát ilyet!

Egy inasgyerek a hahotázó tömegben erre harsányan elkiáltotta:

— Zubricki úr, dobbal nem lehet verebet fogni!

S ez a tréfa agyonütötte a locsogó Zubrickit. Nem fecsegte ki többé a nyomozás alatt álló bűnügyek legújabb fordulatait a kocsmahelyiségekben. Úgy elnémult, mint a hókon vágott bakkecske.

A közmondás pedig szállt tovább: Dobbal nem lehet verebet fogni.

Apróságok a Nemzeti Színház multjából

A Nemzeti Színház építésének előmunkálatait Zitterbarth építómester vezetésével 1835 szeptember 26-dikán a Kerepesi (ma: Rákóczi) út elején azon a telken kezdték meg, amelyet tudvalevőleg a gödöllői korona-uradalom és királyi kastély egykori tulajdonosa, herceg Grassalkovich Antal adományozott erre a célra. A herceg ugyanazon hónap 22-dikén írta alá Gödöllőn az adománylevelet s azt megbízottjától, Andrássy Mihály táblabírótól és uradalmi praefectustól még aznap vette át a helyszínén, a színház telkén Földváry Gábor, Pest vármegye nagynevű alispánja. Az adománylevél szóról-szóra a következő érdekes kikötést is tartalmazza: „Azon esetre, ha netalán a magyar theatrum felépítése valamely akadályok miatt vagy most nem sikerülhetne, vagy azon fundust jövőben akármely más célra és nem a mostani általam kívánt magyar színház építésére, és fenntartására akarnák fordítani; akkoron azon fundusról további rendelkezésemet, és a dologba való beszólásomat magamnak és successoraimnak fenntartom.”

A nemes szándéktól vezérelt herceg ter-

mészetesen nem sejtette, hogy e kikötése majdan milyen nagy akadálya lesz az új nemzeti színház már régen sürgető felépítésének.

A pesti egyetemi ifjúság körében 1841 legelején egy aláírási ív járt kézről-kézre. Azon a lelkes fiatalok saját kezdeményezésükből Egressy Gábornak, a Nemzeti Színház nagy drámai művészenek a magyar színészet egyik büszkeségének 100 pengő forint értékben ajándékul szánt ezüst serlegre gyűjtöttek.

1842 március 4-én, mindössze 13 éves korában Rubinstein Antal, az orosz születésű nagy zongoraművész és zeneköltő hangversenyt adott a Nemzeti Színházban. Liszt és Thalberg műveiből játszott és a viharos tapsokat a Rákóczi indulóval köszönte meg. „Hogy kedvelt indulónkat játszák, azt szerettük, hanem épen itt láttuk, hogy még nem Liszt, de talán még lehet Liszt”, írta az egyik egykoru zenekritikus.

A jóslat nem vált be: Rubinsteinből soha sem lett Liszt; de lett utóbb II. Sándor cár udvari zongoraművésze Pétervárott. M. A.

szín-

edett
jtató
vány
obot,
jelző
adat
vetni
meg-

lálta!
l rá-
gyra,
jnye,
réfát
lenti,
gesse

erte
dok-
a az

hogy
obot.

erre

rebet

Zub-
ozás
it a
mint

Dob-

tése
z új
fel-

1841
ézre,
nye-
zeti
gyar
engő
ser-

éves
tésű
ang-
liszt
aros
meg.
eret-
nem
a az

soha
cár
. A.

áb

*Pereg
a film*

ELLEN DREW
(Paramount foto)

Hollywoodban

Hiteles értesülés Hajmási Ilona amerikai sikeréről

Nemrégén levél érkezett Hollywoodból egy Budapesten tartózkodó lengyel filmrendező, Jusek Leytes címére, amely teljesen megbízható, hitelt érdemlő értesítést közöl Hajmási Itonáról. A levelet Michel Gaston rendező, Reinhardt asszisztense küldte, akinek semmilyen kapcsolata sincs Magyarországgal s lengyel barátjának a legfrissebb hollywoodi újdonságokat írta meg. Michel Gaston szerint jelenleg Hollywood-

Hajmási
Ilona
(Metro
foto)

Greta Garbo
a Ninoeskában
(Metro foto)

nak Hajmási Ilona kiugró sikere a legnagyobb szenzációja. Az elismerés nem a „Balalajka” című filmnek szól, amelyet nem tartanak teljesen sikerült alkotásnak, hanem kifejezetten Lona Massey-nek, akit ezeketán mindenki véglegesen „beérkezett”-nek tart.

Ugyancsak Michel Gaston levele újságolja, hogy Greta Garbo „Ninoeska” című filmje szintén nagy sikerrel indult. A hollywoodi viszonyokról egyébként lehangoló képet rajzol. Azt írja, hogy minden vonalon nagy leépítések történtek s hogy sokan, akik nemrégén még irigyelt színészek voltak, foglalkozás nélkül vannak. Azok, akik gyűjtöttek valamit, lassacskán felélték pénzüket, a kisebb fizetésű színészek azonban, akik állásnélkülivé váltak s a nagy költségeket igénylő hollywoodi életben nem tudtak semmit félretenni, ma a legkétségbeejtőbb helyzetben vannak, nélkülöznek, sőt valósággal nyomorognak.

Jeanette MacDonald Nelson Eddy nélkül

Nemrégén mutatták be Budapesten a „Dal a szabadságról” című filmet, amelyben Nelson Eddy először játszott Jeanette MacDonald nélkül. Most a Metro „Broadway szerenádj” címmel új filmet készített, amelyben a közönség újra viszontláthatja majd Jeanette MacDonaldot, ezúttal azonban Nelson Eddy nélkül. A filmben nagy revü-jelenetek vannak s MacDonald több áriát énekel a „Pillangó kisasszony”-ból.

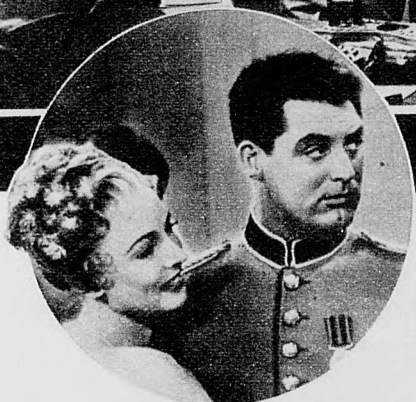
Jeanette
MacDonald
(Metro foto)

Délibáb

jobb
ka'
tel-
tten
enki

olja,
mje
oodi
raj-
agy
kik
fog-
vüj-
ket,
kik
ket
em-
ely-
ggal

kül
n a
ben
fac-
way
ely-
ajd
ban
vü-
riát

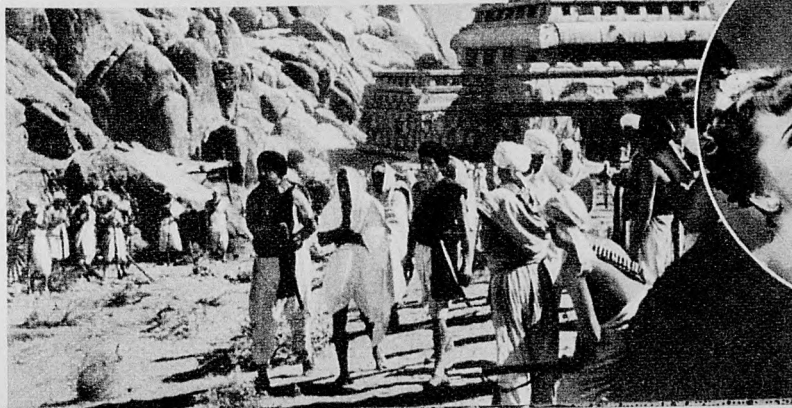

GUNGA DIN

istennő hívei s vallásuk azt parancsolja, hogy lehetőleg minden fehér embert gyilkoljanak le. A történet három hőse, a skót ezred három kedélyes őrmestere, akiknek érdekes figuráit három remek színész, Victor MacLaglen, Cary Grant és az ifjú Douglas Fairbanks alakítják. A sok kedves jelenettel és egy bájos szerelmi epizóddal tarkított film főhőse a címszereplő Gunga Din, az ezred barnabőrű bennszülött vízihordó legénye, akinek legmerészebb álma, hogy katona lehessen az angol hadseregben. (Sam Jeff, a hindu születésű, kivételes tehetségű fiatal színész játssza ezt a szerepet.) Amikor a thagok megrohanják Tajtapur városát, ez a fiatal legény élete feláldozásával menti meg a fogságba ejtett három őrmestert és a segítségükre siető angol ezredet. Jutalmul olyan katonai pompával temetik el, ami egy angol hadseregbeli valóságos tizedest megillet.

Az élményt jelentő filmet két pesti moziban telt házak előtt játsszák.

Amerikában a „Gunga Din”-t az 1939-ik esztendő legdrágább filmjének nevezték el s a londoni bemutató után a lapok azt írták, hogy ez a film a legszebb ajándék, amit Amerika Angliának adhatott. A Rudyard Kipling egyik epikus költeménye nyomán készített film felvételeit két évig forgatták Indiában és kisebb részben Hollywoodban. Az RKO-filmvállalat több mint két és félmillió dollárt költött erre a hősi filmposztra, amelynek még a hatalmas tömegjelenetei is a legkisebb árnyalatokra kiterjedt műgonddal készültek. Cselekményének színhelye a bengáliai és afgán határvidék, ahol az úgynevezett thagok törzse nyugtalanítja a fehérbőrű lakosságot és az ott szolgáló skót gyarmati ezredet. A thagok Káli

(RKO-
Hunnia foto)

Jelenetek a „Gül Baba“
filmből

Készül a „Gül Baba“ filmváltozata

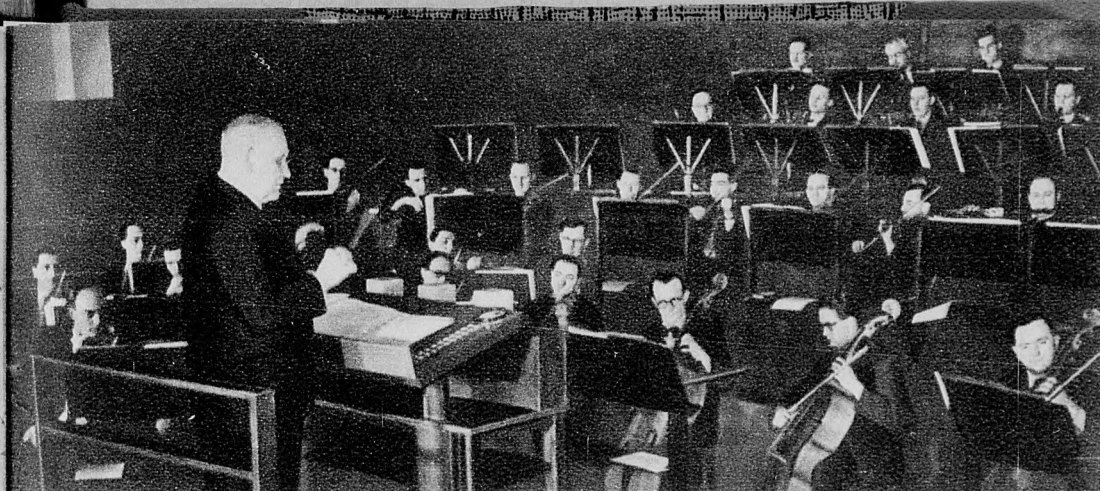
A régi békeévek népszerű, kedves operettjének, a „Gül Babá”-nak most készül a filmváltozata Jávor Pál és Szelezky Zita főszereplésével. Baloldali három képünk a film egy-egy jelenetét ábrázolja.

Képek egy olasz filmből

A római „Grandi film storici” érdekes filmel készített „Il sogno di Butterfly” (Butterfly álma) címen. Az új olasz filmből, amelynek Maria Cebotari, Lucie English és Luigi Pilmirante játsszák a főszerepeit, két képet közlünk.

Délibáb

Lehár Ferenc vezényelte a Budapesti Hangversenyzenekart a rádió Lehar-ünnepségen
(MFI felv.)

A műkoresolyázverseny résztvevői

(Pobuda felv.)

Utry Anna és Báthy Badics Gyula
nótaestet tartottak

(Tóth Margit felv.)

Bartha Jolán, a Vig-
színház új tehetséges
tagja az „Oblomov”-
ban mutatkozott be
a közönségnek
(Vajda M. Pál felv.)

Székely Gitta, a ki-
tűnő táncművésznő
külföldön vendégsze-
repl

RÁDIÓMŰSOR (február
18-24-ig)

Kántor Béla
5.15

Aranyszájú Szent János miséje eredeti ősrégi népénekkel kísérve. A szentmisét éneklő és a szentbeszédet mondja Puskás Lajos lelkész. A népéneket vezeti Zékány Gyula dr. tanár, orgonán Tótin József dr.

10—10.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Berezky Albert lelképásztor.

11—12.15: Egyházi ének és szentbeszéd a kir. udvari várplébániatemplomból. A szentbeszédet mise közben Bóthy Lajos dr. érseki tanácsos, esperesplébános mondja. Énekei a zuglói plébániatemplom énekkara, Laskó Emil vezetésével.

12.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Az Operaház zenekara. Vezényel Fridl Frigyes.

1.45: Hírek.

2.00: Hanglemezek.

3.00: I. „Útmutató az olajos növények természetére.”

Mohácsai Tivadar m. kir. vegyész előadása. 2. „Vegyi ipar a mezőgazdaság szolgálatában.” Közvetítés a Hungária műtrágya, szuperfoszfát- és rözgálicgyárból. Beszélő Budinszky Sándor. (Hangfelvétel.) A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.

3.45: A József nádor 2. honvédegyezred zenekara. Vezényel Seregi Artúr.

4.30: „Zrinyi, a szigetvári hős leányai.” Özevgy vitéz Békey Béláné előadása. Felolvasás. Közművelődési előadásorozat.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszín nyelven.

5.15: „Magyar est.” Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. Rendező T. Uray Margit. Konferál Magyarádi Jenő.

6.15: „Mátyás a nép száján.”

Illyés Gyula előadása.

6.45: Rácz Aladár cimbalmozik, zongorán kíséri Rácz Aladárné.

7.15: Hírek és sporteredmények.

7.30: „Piros rózsák.”

Kis operett. Szövegét írta Turchányi István. Zenéjét szerezte Huszka Jenő. A verseket írta Kiszely Gyula. A Budapesti Hangverseny Zenekart vezényli Fridl Frigyes. Rendező Kiszely Gyula. Személyek: Laci — Udvardy Tibor; Pista — Sárdy János; Dobay — Harasnyai Rezső; Dobayné — Nagy Teréz; Ágnes — Kovács Jolán; Erzsike — Kéry Panni; János — Vándory Margit. Hangfelvétel.

8.20: „Gazdag szegények.”

Móricz Zsigmond elbeszélése.

8.50: „Furulyaszó.”

Hangjáték. Írta Babay József. Rendező Csa-

Vasárnap

FEBRUÁR 18

BUDAPEST I.

8.00: Ébresztő.

Utána: Szózat.

Majd: Hanglemezek.

8.45: Hírek.

9—9.55: Görögkatolikus istentisztelet a főúcai Szent Flórián templomból.

nády György. Személyek: F. Nagy Péter — Rózsahegyi Kálmán; F. Nagy Péterné — Tasnády Ilona; Erzsé — Bojár Lili; István — Jávor Pál; Üzletes János — Baksa-Soós László. Hangfelvétel.

9.10: „Hungarian Impressions.”

(Magyarországi benyomások.) G. A. Macartney oxfordi egyetemi tanár előadása. Hangfelvétel.

9.20: Bura Sándor elgázyzenekara muzsikál.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, sporteredmények, hírek szlovák és ruszín nyelven.

10.10: A Chappy-tánczenekar játszik.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Kurina Símli elgázyzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11—12.00: Hanglemezek.

I. rész. Gershwin: Porgy and Bess — részletek (ének: Helen Jepson és Lawrence Tibbett).

II. rész. Jazz-számok.

12.05—12.35 „Levente rádióféltóra.”

Ünnepi műsor. Az előadást rendező Borsos Miklós.

3—3.40: Szalonötös.

5.45—6.15: „Egészségvédelem Amerikában.”

Petres Antal dr. előadása.

6.30: „Magyar est.”

Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. II. rész. Rendező T. Uray Margit. Konferál Magyarádi Jenő.

7.30: „Mit tett Andrassy Gyula gróf Budapestért?”

Siklóssy László dr. előadása. 8.00: Hírek, ügétversenyeredmények, hírek szlovák és ruszín nyelven.

8.25: Zenekari művek hanglemezről.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10.00: Református istentisztelet a kassai református templomból. Prédikál Gönczy Gábor. Orgonál Sedivy Pál.

11.00: Részletek Mascagni: „Parasztbecsület” c. operájából, hanglemezről.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

11.35: „Felvidéki városaink.” Költemények és hanglemezek. Közreműködnek a kassai középiskolák diákjai.

12.05—12.35: Levente rádióféltóra. Átvétel Budapest II.-ről.

12.35—3.45: Azonos Budapest I. műsorával.

3.45: „A Nagyságos Fejedelem édesanyja Kaszán.” Emlékműsor Zrinyi Ilona halálának évfordulóján. Dalok, költemények, hangjáték, hanglemezek. A bevezetőt és az összekötő szöveget írta és előadja Szabó Adorján. Rendező Darkó István.

4.45: Kuruc dalok és táncok hanglemezről.

5.00—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAS3 hívójeles adóállomáson, 15.370 kiloeikluson, 19.52 méterem.

Délután 3—4.30 óráig.

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kiloeikluson, 32.88 méterem.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Gerevich Tibor
5.40 (MFI felv.)

az iparosság multjából."

Irta Szentgyörgyi Elvira. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Beszkárt-zenekar.
Vezényel Müller Károly.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Rácz Béla cigányzenekara muzsikál.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Diákféléra.

„Parasztágunk társadalma.” Ortutay Gyula dr előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Gergely László zongorázik.

5.40: A „Magyar művészetért” kiállítás tanulmányai.

Gerevich Tibor dr egy. tan. előadása.

6.05: A rádió szalózenekara.

Vezényel Bertha István. Közreműködik Szabó Ilonka, az Operaház tagja. 1. E. Fischer: Találkozás Bécsben, egyveleg; 2. Lehár: Éva belépője az „Éva” c. operettből (Szabó Ilonka); 3. Gebhardt Rio: Táncelegenda; 4. Grothe: Dal a keringőről (Szabó Ilonka); 5. Coates: Intermezzo; 6. David: Brazília gyöngye, koloratúradal (Szabó Ilonka); 7. Polgar Tibor: Halálos tavasz, angol keringő; 8. Arditi: Tarantella (Szabó Ilonka); 9. Strauss János: Egyiptomi induló.

6.50: „Mátyás tudós udvara.”

Husztli József dr egyetemi tanár előadása.

7.15: Hírek.

7.25: Egzotikus táncszámok hanglemezről.

7.45: Berlini levél.

8.05: Hangversenyismertetés.

8.15: A Magyar-Finn Társaság ünnepi hangversenyének közvetítése a pesti Vigadóban. Közreműködik Dohnányi Ernő (zongora), Rösler Endre, az Operaház tagja (ének), a Budapesti Palestrina Kórus, a Budapesti Egyetemi Énekkarok, a Budapesti Hangverseny Zenekar, vezényli Vaszy Viktor. 1. Finn és magyar himnusz (énekli a Budapesti Egyetemi Énekkar); 2. Sibelius: Finnlandia; 3. Sibelius: En saga; 4. Dohnányi: Változatok egy gyermekdalra (zenekari kísérettel előadja Dohnányi Ernő); 5. Kodály: Psalmus Hungaricus (a magánzólamot éneklí Rösler Endre, az Operaház tagja. Szünetben kb.

Délibáb

Hétfé

FEBRUÁR 19

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek. Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: Árvizek Biharban 1881-ben.” Felolvasás.

10.45: „Hagyományok

9.10: Hírek.

Utána kb.

10.00: Időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Toki-Horváth Gyula cigányzenekara muzsikál. Cselényi József énekel.

Dalok: Sirtam eleget utánad (népdal); Mérszáros Pál: Kín lakom én Kisperjésen; Zsin-delyezik a kaszárnya tetejét (népdal); Kéry Gyula: A szomszédban van egy öreg eperfa; Nekem olyan asszony kell (népdalok); Anyos László: Elkerülisz, mert szegény vagyok; Cselényiné: De szeretnék Hortobágyon (Murgács verse); Szávózd Richárd: Szántani kék; Tornay Károly: Két nap óta iszogatok (Vályi Nagy Géza verse).

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

11.25: Magyar és külföldi tánelemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.20—6.45: Német nyelvoktatás.

Szentgyörgyi Ede dr előadása.

7.00: A rádió szalózenekara.

Delibes: Részletek a „Coppélia” c. balettből.

7.25: „Mikes Kelemen 208 levele.”

Hankiss János dr, egyetemi tanár előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Tánelemezek.

8.50: Lovászi Ferenc cigányzenekara muzsikál.

9.40: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Felvidéki turisztika: „A tornavidéki sziklavölgyek.” Klekner Emil előadása.

11.20: Magyar tánelemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—6.20: Azonos Budapest I. műsorával.

6.20—6.45: Német nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

6.50—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

HÖLGYEK!

Ki vállalkoznék úgy vidéki, mint budapesti meglévő tagoknak személyes felkeresésére. Ez az állás évekre legalább 100—150 pengő havi jövedelmet biztosít. Ajánlatokat lapunk kiadóhivatala (Budapest, VII, Dohány u. 12) továbbít „Társulat tagjai” jelige alatt. Az ajánlatban feltétlenül megnevezendő a kor, családi állapot, eddigi működés, vallás.

Eyszen Irén
5.45 (Artística fotó)

10.45: „Divattudósítás.” Felolvasás.
11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.
12.10: Hanglemezek.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalonzenekara.

1. Strauss János: Denevér, nyitány; 2. Litkiewicz: Lepke a napfényben, keringő; 3. Paques: Foxtrott; 4. Hoffmann: Keleti intermezzo; 5. Fényes Szabolcs: Küldök néked egy napolyi dalt, tangó; 6. Losonczy Dezső: Este várlak, angolkeringő; 7. Brahms: 2. és 8. magyar tánc; 8. De Mari: Rumba; 9. E. Fischer: Három kis darab.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.10: „Asszonyok tanácsadója.”

Arányi Mária előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: „A korszerű szárazföldi, légi és tengeri hadierők együttműködésének kérdése.”
Suhay Imre ny. altábornagy előadása.

5.45: Eyszen Irén énekel zongorakísérettel.

6.10: „Vigyázz, szélhámos!”

Ráth-Végh István vídám csevegése. Felolvasás.

6.40: Pertis Jenő cigányzenekara muzsikál, Paecik Bujka Márkus tárogatózik.

Tárogatószámok: Én itt lakom Hortobágyon; Cserebogár; Klagenfurtban árkolnak egy temetőt; Asszony, szeresd az uradat; Belez-nay: Ha elmegyek, kedves rózsám; Pfiuf-sich: Nincs cserepes tanyám; Szentirmay: Hullámzó Balaton tetején; Tollas kosár az ágy alatt, palotás.

Közben

7.15: Hírek.

7.40: „A híd.”

Színmű négy felvonásban. Irta Herczeg Ferenc, Rendező Csanády György. Személyek: A nádor — Toronyi Imre; Széchenyi István gróf — Pethő Attila; Kossuth Lajos — Timár József; Crescencia — Tasnády Ilona; Zichy Károly gróf (Lakáj, Szánthó) — Mihályffy Béla; Wesselényi Miklós báró — Nagy Adorján; Grassalkovich herceg (Batthyány Lajos gróf, Kovách szolgabíró) — Garamszeghy Sándor; Adámházy gróf (Balog) — Onódy Ákos; Mérey (Miklós herceg, Farkas) — v. Laczkó József; Hell (Sütő,

Kedd

FEBRUÁR 20

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „A Szent Korona diadálutja 150 évvel ezelőtt.”

Irta Csürös Zoltán. Felolvasás.

Sándor gróf) — Pajor István; Draskóczy (Pali gróf) — Kédly Gyula; Havranek ezredes — Sugár Lajos; Gáspár, huszár (Csajághy táblabíró) — Bodnár Jenő; Schlama-diner — Dózsa István; Salamon (Egon gróf) — Vízny Béla; Rudi gróf (Miska) — Márkly Géza; Viki gróf (lovász) — Abonyi Tivadar; Leontine — Orbán Ibolya; Poldi (Lenke) — Keresztessy Mária; Káti (szolgáló) — Vándory Margit; Nelly — Raffay Erzsé.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Magyar és külföldi tánclemezek.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Csorba Gyula cigányzenekara muzsikál, Szántó Gyula énekel.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.45—6.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

6.15—6.40: Francia nyelvtanítás. Garzó Miklós dr előadása.

7.00: Ruszin hallgatónak.

„Hóvihar.” Irta Komlóssy Iván. Elbeszélés. 2. Hanglemezek. — Peredacs dlya podkarpatszkich ruszinov. 1. Ivan Komlossij: Metely. Raszskaz. 2. Muzika po gramofonnoj zapiszi.

7.30: A Magyarországi Munkásdalgyletek Szövetsége képviselőtében az Ujpesti Munkás-képző Egylet Dalkara.

Vezényel Ujj József dr. 1. Kodály feidolgozásai: a) Zöld erdőben; b) A csikó; 2. Widén: Vágyódás; 3. Huber: Nem nézek én; 4. Halmos L.: Három magyar parasztdal.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „A boldogtalan király.”

Kösa János dr előadása II. Józsefről.

8.55: Hanglemezek.

9.45: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Háziasszonyok tanácsadója: „A gyümölcsfák és hernyók tavasszal.” Kőhegyi Imre előadása.

11.20: Dalok és hangszerszólók hanglemezről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: A 21-ik honvéddalvezéred zenekarának műsora, vezényel Hadányi Antal.

4.10—5.45: Azonos Budapest I. műsorával.

5.45—6.40: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadása, majd francia nyelvtanítás. Átvétel Budapest II.-ről.

6.40—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méterem.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Farkas Márta
5.15 (Reiter felv.)

lián Zoltán. Urbán Mária gyermekdalaival. Előadják a gyermekszereplők.

- 10.45: „Helsinki és finn testvéreink.” Felolvasás.
- 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
- 12.00: Harangszó. Hímnusz. Időjárásjelentés.
- 12.10: Mursi Elek cigányzenekara muzsikál. Közben
- 12.40: Hírek.
- 1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
- 1.30: Rendőrzenekar. Vezényel Szöllösy Ferenc.
- 2.30: Hírek.
- 2.45: Műsorismertetés.
- 3.00: Árfolyámhírek, piaci árak, élelmiszerek.
- 4.15: Diákielőadás. „A madártojás esodája.” Bánki Sándor előadása. Felolvasás.
- 4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
- 5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
- 5.15: Farkas Márta hegedül zongorakísérettel.
1. Glazunov: Méditation; 2. Sinding: Szvit; 3. Zsolt Nándor: Őszi levelek; 4. Kreisler: Kínai tamburin.
- 5.45: „Mátyás és a művészet.” Hoffmann Edit dr előadása.
- 6.10: A rádió szalózenekara.
- 7.15: Hírek.
- 7.25: „Séta Sárospatakon és látogatás a pataki Népfőiskolán.” Közvetítés Sárospatakról. Beszél Budinszky Sándor.
- 8.05: Az Operaház előadásának ismertetése. I. és II. felvonás. Kb.
- 8.10: Az Operaház előadásának közvetítése. „Lohengrin.” (II. és III. felvonás.) Dalmű három felvonásban. Szövegét és zenéjét írta Wagner Richárd. Fordította Lányi Viktor. Az előadást vezényli Ferencsik János. Rendezte ifj. Oláh Gusztáv. Személyek: I. Henrik — Kálmán Oszkár; Lohengrin — Závodszy Zoltán; Brabanti Elza — Rigó Magda; Gottfried herceg — Horváth Margit; Telramund Fridrik — Losonczy György; Ortrud, felesége — Tutsek Pirokska; A király hirdetője — Hámory Imre.
- A II. felvonás után kb.
- 9.30: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.
- A III. felvonás után kb.
- 11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

Délibáb

Szerda

FEBRUÁR 21

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.15: Gyermekdel-előtt.

„Tavaszesalagató.”

Írta és vezeti Kí-

rtán Zoltán. Urbán Mária gyermekdalaival.

Előadják a gyermekszereplők.

10.45: „Helsinki és finn testvéreink.”

Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Hímnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Mursi Elek cigányzenekara muzsikál.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Rendőrzenekar.

Vezényel Szöllösy Ferenc.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyámhírek, piaci árak, élelmiszerek.

4.15: Diákielőadás. „A madártojás esodája.” Bánki

Sándor előadása. Felolvasás.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Farkas Márta hegedül zongorakísérettel.

1. Glazunov: Méditation; 2. Sinding: Szvit;

3. Zsolt Nándor: Őszi levelek; 4. Kreisler:

Kínai tamburin.

5.45: „Mátyás és a művészet.”

Hoffmann Edit dr előadása.

6.10: A rádió szalózenekara.

7.15: Hírek.

7.25: „Séta Sárospatakon és látogatás a pataki

Népfőiskolán.”

Közvetítés Sárospatakról. Beszél Budinszky

Sándor.

8.05: Az Operaház előadásának ismertetése.

I. és II. felvonás.

Kb.

8.10: Az Operaház előadásának közvetítése.

„Lohengrin.” (II. és III. felvonás.) Dalmű

három felvonásban. Szövegét és zenéjét írta

Wagner Richárd. Fordította Lányi Viktor.

Az előadást vezényli Ferencsik János. Ren-

dezte ifj. Oláh Gusztáv. Személyek: I. Hen-

rik — Kálmán Oszkár; Lohengrin — Záv-

odszy Zoltán; Brabanti Elza — Rigó Magda;

Gottfried herceg — Horváth Margit; Telra-

mund Fridrik — Losonczy György; Ortrud,

felesége — Tutsek Pirokska; A király hirde-

tője — Hámory Imre.

A II. felvonás után kb.

9.30: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és

ruszin nyelven.

A III. felvonás után kb.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia

nyelven.

11.20: Magyar nóták és csárdások hanglemezről.

1. Wass György: Tudok egy dalt (Kiss Fe-

renc); 2. Sándor Jenő: Őszi eső (Selymes

verse (Kalmár Pál); 3. Dankó Pista: a) Szőke

kislány csitt (Pósa Lajos verse); b) Édes,

kedves feleségem (Magyari Imre cigányzene-

kara); 4. Szentirmay: a) Nem szól a tilin-

kóm; b) Csak egy kislány van a világon

(Lavotta Rezső átírata); 5. a) Thegze-Gerber:

Fut egy patak (Gát verse); b) Bogár Imre,

népdal (Cselényi József); 6. a) Édesanyám,

nem tudok elaludni; b) Elég nagy a határ;

c) Csárdás (Pertis Pali cigányzenekara);

7. Vajda—Marthon: Megugrattak Hortobá-

gyon (László Imre); 8. Révfy Lajos: Hogyha

ír majd édesanyám (Sárosy Mihály); 9. a)

Egyszer esik esztendőben karacsony; b)

Piros bort ittam az este, csárdások (Farkas

Jenő cigányzenekara); 10. a) Pápai-Molnár:

Hortobágyi csikósnotha; b) Reményi Béla:

Kékpettyes rakottsoknya (Keve verse, Or-

bán Sándor); 11. Simonffy Kálmán: a) Meg-

állók az udvaromon; b) Fogadásom tiltja

szeretni; c) Népdal: A eszímámon ninesen

kéreg (Nagy Izabella és Cselényi József);

12. Huszármulatság, csárdás (ifj. Berkes Béla

cigányzenekara).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.15—5.45: Olasz nyelvoktatás.

Gallerani Bonaventura előadása.

6.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

6.30—7.45: Az Operaház előadásának közvetí-

tése.

„Lohengrin.” (I. felvonás.) (Szereposztást

lásd Budapest I-en.)

8.00: Hírek, ügétőversenyeredmények, hírek

szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Lakatos Flóris és fia cigányzenekara mu-

szikál.

9.20: „A Ruhr-vidék.”

Klenka János dr előadása.

9.45: Időjárásjelentés.

9.50—11.00: Hulezky László szalózenekara.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.

(10-kor hírek.)

11.05: „Egy régi örömnünnep Kassán.” Keller

Imre előadása.

11.25: Hanglemek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, mű-

sorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Hanglemek.

4.15—5.15: Azonos Budapest I. műsorával.

5.15—5.45: Olasz nyelvoktatás. Átvétel Budapest

II-ről.

5.45—6jjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorá-

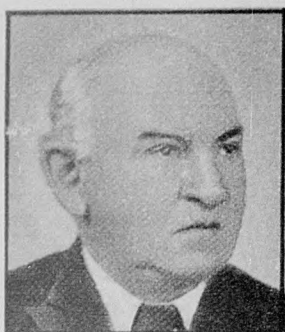
val.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilo-

cikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Urai Dezső
(Áldor felv.)

Csütörtök

FEBRUÁR 22

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Köztemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Mindentudó Ádám.”
Bartóky József elbeszélése. Felolvasás.

10.45: „A háborús gazdálkodás.”
Oltay Vilmos dr. iparügyi előadása.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Németh Anna zongorázik.

1. Mozart: A-dur szonáta; 2. a) Schubert: Asz-dur impromptu; b) Chopin: Ecossaises; 3. a) Liszt: Sposalizio; b) Paganini—Liszt: E-dur etűd.

12.40: Hírek.

12.55: Hengerits Ilona énekel zongorakísérettel.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalózenekara.

1. Pécsi József: Gond nélkül, nyitány; 2. Riedel: Velencei szerelmi dal; 3. Krüger—Hauschmann: Jozefin, foxtrótt; 4. Simoni—Ramall: Argentínai tangó; 5. Coos: Angol keringő; 6. Friml—Stothart: Rose-Marie, egyveleg; 7. Kálmán Imre: Cirkuszhercegnő, egyveleg.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: „Magyarország gyümölcsöskertje.”
Erdöss Jenő előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: „Mező- és kertgazdasági növények gyermekbetegségei.”

Komlóssy György dr. mezőgazdasági kísérletügyi adjunktus előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.

5.45: Hanglemezek.

6.50: „Mit adott a magyarság az emberiségnek?”
Kalocsay Kálmán dr. egyetemi magántanár eszperantónyelvű előadása.
Kolomano Kalocsay: „Kion donis la hungarojal la homaro.”

7.15: Hírek.

7.25: Nicolaus Hübner gordonkázik a magyar-német művészsere keretében zongorakísérettel.

1. Tartini: A-dur gordonkaverseny; 2. Bach J. S.: Adagio; 3. Pergolese: Nina; 4. Boccherini: Rondo.

7.55: Fellejli Teri énekel zongorakísérettel.

8.10: „Helikon! ünnep.”

Hangjáték három felvonásban. Irta Urai Dezső. Rendező Kiszely Gyula. Személyek: Festetics — Somlay Artúr; Kísfaludy Sándor — Toronyi Imre; Berzsenyi Dániel — Forgách Antal; Ruzsák József, apát — Kowách Ernő; Zakál Ádám — Szőke Sándor; Piroška — Kéry Panni; Tamási Aron — Apáthy Imre; Schöber Antal — Z. Molnár László; Rektor — Vértess Lajos; Kancellista — Gáti

József; Balogh István — Solthy György; Vadór — Radány Dezső; Cigányprímás — Kertész Lajos.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Farkas Jenő cigányzenekara muzsikál, Mindszenty István énekel.

Dalok: Végigmentem az ormódi temetőn; Pfiüfösch: Nincs cserepes tanyám; Vett a rózsám; Fráter Lóránd: Tele van a város akácfavirággal; Pete Lajos: Nem való bokréta; Thegze-Gerber: Szerettem valakit (Selymesí verse); Hideg szél fúj édesanyám (népdal); Dóczy József: Édesanyám kössön kendőt; Szávozdi Richárd: Örizek egy imakönyvet (Karafiáth Jenő verse); Ákom Lajos: Piros rózsát adtam (Kunéry verse); Farkas Jenő: Jaj ez a nagy szerelem; Népdal: Esik eső.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

11.25: Magyar és külföldi tánclemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.15—6.00: Rácz Zsiga cigányzenekara muzsikál.

6.20—6.45: Angol nyelvoktatás.
J. W. Thompson előadása.

6.50—7.20: Jámbor László, az Operaház tagja énekel zongorakísérettel.

7.30: „Pécsi meséskönyv.”

Gosztonyi Gyula városképe.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Kamarazene és zenekari művek hanglemezről.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Szlovák hallgatóknak: „Finnország, a dolgozó nők hazája.” Ginelli Nándor előadása. — Pre slovenskych poslucháčov: „Finsko, vlast pracujucich zien.” Prednáška Nanda Ginelliho.

11.20: Szlovák népdalok és csárdások hanglemezről. — Slovenské ľudové piesne a caddase z gramofonových dosák.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Varaesky József magyar nótákat énekel, Orgován Rudi és cigányzenekara muzsikál.

4.15—6.20: Azonos Budapest I. műsorával.

6.20—6.45: Angol nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

6.50—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kiloelektron, 32.80 méteren.
Éjjel 1—2.30 óráig.

Nem szaladhat el senki a mai élet kínzó kérdéseivel. Sikeresen szembenézhet ezekkel a kérdésekkel, ha megismeri Tolnai Világlexikonát.

Nagy Mária
7.25 (Szentés felv.)

Péntek FEBRUÁR 23

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.
Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Jó tanuló, rossz tanuló.”
János Alfréd előadása.

10.45: „A gümőkór elleni korszerű védekezés.”
Irta Szász Emil dr. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: A Melles Béla zenekar műsora.
Vezényel Vincze Ottó. 1. Lortzing: Cár és ács, nyitány; 2. Strauss Oszkár: Varázskerin-gő, részletek; 3. Csajkovszkij: Intermezzo pomposo; 4. Losonczy Dezső: Magyar rap-szódia; 5. Eugén Stepat: Elégia; 6. Siede: Almafavirágzás; 7. Lanner: A kérék, keringő; 8. Lincke: Sziámi diszörség.

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Weidinger Ede szalózenekara.
1. Svendsen: Norvég rapszódia; 2. Losonczy Lajos: Vándormadár, ábránd; 3. Dicjker: Hamupipőke nászmenete; 4. Polgár Tibor: Gondolodal; 5. Grieg: Lirai szvit; 6. Komzák: Bécsi séta, egyveleg.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Ruszín hallgatónak.
„Az ungvári papnövelde rövid története.”
Irta Baesinszky Sándor. Felolvasás. 2. Hanglemezek. — Peredacs dlya podkarpatszkieh ruszinov. 1. Alexander Baesinszky: Korotkaja isztorija ungvarszkij-uzshorodszkoj bohosz-lovszkij szeminariji. Doklad. 2. Muzöka po gramofonnoj zapiszi.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszín nyelven.

5.15: A Mária Terézia 1. honvédyalgezed zenekara.

Vezényel Figedy Sándor. I. rész: Új magyar indulók. 1. Figedy Sándor: Simonyi öbester; 2. vitéz Náray Antal: A 17. gyalogezred indulója; 3. Szöllőssy Ferenc: Török János, induló; 4. Várhalmi János: Hazánkért; 5. Király Péter: Szegedi gondolatok; 6. Márk Béla: Pályi Sándor százados, induló; 7. Riedl Ottó: Katonainduló; 8. Ruszinkó Nándor: Ipolysági bevonulási induló; 9. Óvári József: Magyar induló; 10. Györgyi József: Az ezred élén; 11. rész: 11. D'Ambrosio: Canzonetta (hegedűszó); 12. Hütter Gyula: 12. Völlstedt: Gond nélkül (klarinetszó); Arató Géza; 13. Pacsirta és stíglie (két pikoló: Tonka Mihály és Putz Vilmos).

5.40: Sportközlemények.

6.10: „Fagykarak és árvízveszedelmek.”
Massány Ernő dr. m. kir. főmeteorológus, az Orsz. Meteorológiai Intézet aligazgatójának előadása.

6.35: Oláh Kálmán cigányzenekara muzsikál.

7.00: Külügyi negyedóra.

7.15: Hírek.

7.25: Nagy Mária magyar nótákat énekel, kíséri Oláh Kálmán cigányzenekara.

8.00: A Filharmóniai Társaság hangversenyének ismertetése.

8.10: A Filharmóniai Társaság hangversenye.
Közvetítés az Operaházból. Vezényel Dohnányi Ernő. Közreműködik Takáts Jenő (zongora). 1. Weber: Abu Hasszán, nyitány; 2. Takáts Jenő: Tarantella (zongora: a szerző); 3. Sztravinszkij: Divertimento (Csajkovszkij műzsájától ihletve). Először; 4. Csajkovszkij: V. szimfónia (e-moll). Szünetben kb.

9.00: Hírek.

Utána kb.

10.05: Időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszín nyelven.

10.15: Szórakoztató hanglemezek.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Balázs Kálmán cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.45—7.10: Gyorsírótanfolyam.

Szlabey Géza előadása.

7.30: „Három kép Lisszabonból.”

Pajzs Elemér előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszín nyelven.

8.25: A rádió szalózenekara.

1. Siede: Kis induló; 2. Grit: Gyönyörű május; 3. Serra—Cariga: Slowfox; 4. Hervé: Fantázia; 5. Cerri: Intermezzo; 6. De Fries: Tangó a „Karosszék” c. filmből; 7. Ifj. Szabó Béla: Ködben, slowfox; 8. E. Fischer: Linió torta, keringő; 9. Lehár: Cigányszerelm, egyveleg.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Az író mint saját regényének hőse.”
Semetkay József előadása.

11.25: Magyar Imre és cigányzenekara muzsikál hanglemezről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: A szlovák ifjúságnak: „Szlovák népdalok.”
Előadás szemelvényekkel. Összeállította Oláh József. — Pre slovenskú mládez: „Slovenské ľudové piesne.” Prednáška s ukázkami od Jozefa Oláha.

4.00: Operettrészletek hanglemezről.

4.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kiloelekuson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Udvary Tibor
7.25 (Vajda M. Pál f.)

Szombat

FEBRUÁR 24

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.15: Ifjúsági rádió. „Dalos-zenés utazás Norvégiában.” Kilián Zoltán beszélgetése három gyermekszereplővel.

15.45: „Mit nézzünk meg?”

Az elefántcsontból faragott nyergeket a Nemzeti Múzeumban. Ismerteti dr. Pásztory Balázsné. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Haraugszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: A rádió szalonzenekara.

1. Krüger—Hansmann: Foxtrott; 2. Grothe: Tangó; 3. Pécsi József: Gyermekország, zenesorozat; 4. Sipos István—Vécsey: Jöjj hát, keleti slowfox; 5. Kálmán Imre: Marica grófnő, keringő; 6. Rixner: Intermezzo; 7. Lautenschläger: Rosita Pepita, pasodoble; 8. Dostal: Clivia, egyveleg.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

1. Rixner: Bagatelle, nyitány (Adalbert Lutter zenekara); 2. Grieg: Szeretlek, dal (Richard Crooks); 3. Gossec—Burmester: Gavott (hegedű: Vasa Prihoda); 4. Sibelius: Az első csók, dal (Rautavaara); 5. Csajkovszkij: Eugén Onyegin, polonaise (berlini filharmonikusok, vez. Schmidt-Isserstädt); 6. Gounod: Barcarola, dal (Tino Rossi); 7. Sauer: Koncert-polka (zongora: a szerző); 8. Bourdon: Spanyol mexikói népdal (Dusolina Giannini); 9. De Falla: A háromszögletű kalap, balettzene (madridi szimfonikusok, vez. Arbos); 10. Crescenzo: Szomorú május, olasz dal (Gigli); 11. Stolz: Ich sing mein Lied, filmdal (Eggerth Márta); 12. Strauss János: Gyorsuló dallamok (Accelerationen), keringő (minneapolis szimfonikusok, vez. Ormándy Jenő).

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.10: „Magyar helyesírás.”

Fekete Miklós dr. előadása.

Utána: Ifjúsági közlemények.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: A rádió postája.

5.45: „Éneklő ifjúság.”

Közreműködik a győri állami tanítóképző-intézet énekkara. Zongorán kísér Kiss György. 1. Palestrina: a) Jézus köszöntő; b) Napkeltétől napszálltáig (Kerényi György versei); 2. Willaert: Arany idő; 3. Beethoven: Ünnepele; 4. Bárdos Lajos: Tünde nóta; 5. Kerényi György: Ó nézd az idő csodaszép (Babits Mihály verse); 6. Kodály feldolgozása: a) Kocsi, szekér; b) Szőlő-

hegyen; c) Ku-ku-kukuskám; 7. Bartók feldolgozása: a) Ne hagyd itt; b) Párnás táncdal; 8. Kodály feldolgozása: a) Gólya nóta; b) Zöld erdőben.

6.10: „Honvédségi sikiképzés Kárpátalfján.”

A közvetítést vezeti Budinszky Sándor. Hangfelvétel.

6.40: Farkas Béla eigányzenekara muzsikál.

7.15: Hírek.

7.25: „Régi emlékek — híres operettek.”

II. rész. Közreműködik Fedák Sári, Rátkay Márton, Szirmai Imre, Neményi Lili, Orosz Vilma, Udvardy Tibor, az Operaház tagja. A Budapesti Hangverseny Zenekart és a közreműködő énekegyüttest vezényli Marthon Géza. Zongorán kísér Kerekes János. Rendező Kiszely Gyula. A bevezető és összekötő szöveget írta Rátkay Márton.

9.00: „Ünnepi Corvin emlékbeszéd.”

Elmondja gróf Teleki Pál, Magyarország miniszterelnöke.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Gáspár Lajos eigányzenekara muzsikál.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Magyar és külföldi tánelemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6—6.30: Farkas Béla eigányzenekara muzsikál.

6.40—7.10: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

7.30: „A világ városai.”

Aldobolyi Nagy Miklós dr. előadása Isztanbulról. Felolvasás.

8.00: Hírek, ügétversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Mozart-hangverseny.

Hanglemezeiről. 1. Così fan tutte, nyitány (berlini áll. opera zenekara, vez. Zweig); 2. C-dúr (Jupiter) szimfónia, 41. sz. K. 551. (londoni filharmonikusok, vez. Thomas Beecham).

9.00: Budai Mandolinzenekar.

Vezeti Horváth Zoltán.

9.50: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.

11.05: Geréb László dr. előadása.

11.25: Magyar indulók hanglemezeiről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—6.40: Azonos Budapest I. műsorával.

6.40—7.10: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II.-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLAMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 12—1.30 óráig.

Divat

1.

2.

3.

1. Pezsgőszínű gyapjúruha divatos báránypőrbekeccsel és kucsmával.

2. A mai kor divatja.

3. Fehér-sötétkékkockás organdi táncruha.

BALOGH MIHÁLY SZABADULÁSA

Irta: PADOS PÁL

Reggel az ő nevét is olvasták az udvaron, hogy kihallgatásra viszik az irodába. Ez nem jelentett valami jót, hiszen azokat szokták az igazgató elé rendelni, akik nem dolgoztak rendesen, nem engedelmeskedtek, fegyvelmezetlenkedtek. Bár ilyen miatt nem igen hívhatják. Csendes ember volt mindig. Szavát sem igen hallotta senki. A mesteriségében is ügyesen dolgozott. A lakatos-ságot tanulta ki, még az első esztendőben, hogy idekerült. A lakatosműhelyben ő volt a legszorgalmasabb. Hát ilyesmért nem hívják, az bizonyos. De azért nem nagyon türelmetlenkedett. Ha valamit akarnak, majd megmondják...

Tizenegykor beszólt érte az ór a műhelybe:
— Százhatos az irodába...

Lerakta a szákvászonból szabott kötényt, kezét megmosta a csapnál és úgy indult meg az ór után. Meg akarta kérdezni, miért hívhatják, de tudta, nem igen szabad kérdezősködni. Egyik-másik ór még bejelenti érte az embert, aztán csak meg van a baj...

Az irodában megállott és csendesen, alázatosan jelentkezett:

— Igazgató úr, a százhatos, parancsára megjelent.

Az igazgató barátságosan nézett rá:

— Jól van, Balogh...

Aztán intett az órnek:

— Szervátzy, elmehet...

— Szabadulás — ez a gondolat ötlött most fel Balogh Mihály fejében, de aztán elcsitult a mohó láz. Hogyan szabadulhatna?... Hat esztendőt töltött még csak ki és tizenkettőt mértek ki rá, akkor... régen... Még hat esztendő hátra lenne... Nem, nem lehet mégsem szabadulás...

Az igazgató fehér meg kék iratokat forgatott az asztalon és kedves, barátságos hangon szólalt meg:

— Jó hírt közölhetek magával, Balogh... A tekintetes igazgatósági tanács jóindulatúan kezelte kegyelmi kérvényét... és...

Balogh Mihály megrándult:

— Én nem adtam be kérvényt...

— Tudom — az igazgató jóindulatúan bölintott, — mi magunk intéztük ezt így el... Beadtam a kérvényt és a büntetése hátralévő részét elengedte a tanács...

Balogh Mihály állt, mozdulatlanul. Ugy hallgatta a szavakat, mintha álmodna. Az igazgató tovább beszélt:

— Így hát megszabadul, Balogh... Még máma el is mehet... Majd intézkedem, hogy a pénzt, amit az itteni munkájával keresett, azonnal kiadják magának... Hát, — felkelt az asztaltól és Balogh elé lépett, — én csak szerencsét kívánhatok magának, Balogh Mihály... Azt mondanom sem kell, hogy becsülje meg magát az életben... Hiszen maga jó ember... — Egy pillanatig állt, nézte Balogh öreg, borostás arcát, aztán kicsit méltatlankodva mondta, — ejnye, még csak nem is örül?...
Balogh Mihály megszólalt, csendesen:

— Örülök... Megköszönöm a jószágokat... Meg sem érdemlem...

Az igazgató kezét nyujtotta feléje:

— Dehogynem, Balogh, dehogynem...

Hát minden jót... Isten áldja...

Balogh félénken fogta meg a feléje nyujtott kezét:

— Köszönöm...

És úgy ment ki a szobából, hátrálva, zavartan. Mert erre nem is gondolt. Hogy megszabaduljon. Óh, évek mulva számította csak az időt. És most, hogy ilyen hirtelen és váratlanul rászakadt a szabadulás, nem érzett örömet. Inkább valami bizonytalan aggodást, félelmet és bátortalanságot. Nem is tudta egészen pontosan, mi történik vele.

Lenyűgözve áll az egész világ

a finn népnek a világtörténelemben egyedülálló hősiessége előtt. E nép hősie elszánt-sággal küzdött mindég, ha szabadsága veszélyben forgott, de a békés időkben végzett munkája is csodálatot érdemel. Munka után, a hosszú sarkvidéki estéken összeülnek a családok, előkerül az ősi hangszer, a koboz és a finn nép lelke szólal meg azon. Előadják a nép ajkán élő csodás hősmundákat, amelyek évszázadok óta apáról fiúra szálltak és élnek tovább a következő generáció mesére fogékony lelkületében is. Csodás könyvet gyűjtött egybe e hősmundákból **Lönnrot Illés** finn tanár mintegy 22.000 verssorban. A hősköltemény címe

KALEVALA

amely Vikár Béla mesteri fordításában, **páratlanul olcsó áron** kerül most a magyar olvasóközönség elé. Három izléses felvázsonkötésű kötetből áll a mű, **egy-egy** kötet ára **96 fillér**, a teljes sorozaté tehát

2 pengő 88 fillér bérmentve.

A mű márciusban fog megjelenésre kerülni, de csak annyi példányban, amennyire előzetes megrendelés történik, ajánlatos tehát már most a megrendelést feladni. A mű megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében **Tolnai Világlapja kiadó-hivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12 szám.**

Hagyta, hogy levigyék a raktárba, odaadják a régi ruháját, elszedjék tőle a darócot. Lélektelenül vette át a pénzt is, amit az irodában a márkába nyomtak. Még egyszer kezét fogott az igazgatóval, aztán a gondnokkal és egyszerre csak ott állott a börtön szürke, épülete előtt. A kapu becsukódott és Balogh Mihály szabad volt.

Tétován, bizonytalanul állott a porzó napfényben. Meleg szél lengedezett, édes és fanyar illatot sodort valahonnan a messzeségből. Fent az ég kékjén apró kis felhőfoslányok lebegtek. A madarak vidáman csiripeltek az útmenti fák rügesedő ágain. Az élet szép volt, vidám, ragyogott a boldogság, az öröm és a jóság...

De Balogh Mihály mindebből nem látott semmit. Sötét gondolatok öntötték el szívét, lelkét. Nem tudta, hová menjen?... Hazza?... Hát van önéki otthona?... Szétzúzta egyetlen csapással, ezelőtt hat esztendővel, azon a nyári mulatságon. Az útes Hajdu Imrét találta, de véle együtt az ő élete is halálos sebet kapott. Nem is gyógyult be azóta sem. Etel máshoz ment. A ház elpusztult. A földet sógora használja. Őt elfeledték már a faluban. És most állítson be? Igy, öregén, szegényen, koldusan? Ez a hat esztendő egy élelletl ért fel. Egy egész élelletl. Harminc esztendő és öreg ember. Fáradt, törődött, beteg a teste, beteg a lelke. Hol van erre gyógyulás? Hol van erre segítség? Sehol...

Megindult lassú, fáradt léptekkel az úton. Arra gondolt, hogy nekimegy a világnak. Valahová messzire vándorol el, idegenbe, ahol nem ismeri senki. Ott beáll eselédnek. Dolgozni fog élete végéig. Az a néhány esztendő, amit még kimértek neki az égben, majd csak elmúlik valahogy. Idegenben jobban, mint otthon. Hiszen a falujában csak pokol lenne az élete. A gyerekek ujjal mutogatnának rá. Senki szóba nem állana véle. Etel boldogságát nézhetné halálíg. A sógora ellensége lenne a föld miatt, amit vissza kellene neki adni. És... és az a sír ott a temetőben... A Hajdu Imréé... Vádlóan intene felé, örökkön-örökké... Nem, akkor mégis csak jobb lesz idegenbe menni... Messzire, ismeretlen vidékre... Ment az úton, lassan, csöndesen.

Aztán meg az ötlött az eszébe, hogy azért hazamegy megegyez. Nem a faluba, csak a határba. A földjét megnézi, egyszer, utoljára. Legalább attól búcsúzzék el. Hiszen a föld jó, békességes, áldott...

Ez a gondolat egy kicsit megvidámtotta. Gyorsabbra vette lépteit, az útját a falunak fordította. Ment egész délután, egész éjszaka. Hajnalodott, mire a falu alá ért. A dombok hajlataiban ködök lebegtek. Párás, harmatos ködök. A mezők felett hűvösség áradt széjjel. Messze, az ég alja pirosba tüzessedett. A sarjadó búzadárdákon millió harmatcsepp csillogott. Mintha gyémánttal szórták volna tele a mezőt...

Balogh Mihály megállott a búzátábla szélén. Mélyet, boldogát sóhajtott:

Déliabák

Hogyan szabadultam meg ráncaimtól

annyi sikertelen módszer és annyi hiábavaló kísérlet után — csodás hatású odahaza alkalmazható egyszerű módszerrel.

Este lefekvés előtt Biocel-tartalmú krémet használtam. Ez az anyag fiatal állapotok bőrsejtjeiből kerül ki és olyan természetű, mint a fiatal emberi bőr fontos eleme. Rugalmassá, üdévét és fiatalossá teszi a bőrt. Egy, az egész világon ismert bőrgyógyász fedezte fel ezt a pompás anyagot, amely a rózsaszínű Tokalon krém egyik fontos alkotórésze. Alkalmazzuk ezt a Biocel-tartalmú bőrtápláló krémet minden este lefekvés előtt. Reggel fehér Tokalon krémet használjunk, táplálja a bőrt, összehúzza a kitégült pórusokat és kitégült alapja a különböző kikészítési módszereknek is. Visszakapja pénzét, ha az utasítás szerinti használat nem hozná meg a joggal várható eredményt.

— Az én földem...

Lehajolt és egy rögöt vett fel. Szelíden morzsolgatta szét a tenyerén és ujjai között hullatta vissza a barna morzsákat a földre. Aztán végignézett a domboldalon, a hosszú búzátáblán. Kelt a nap. A világoskék magasságban pacsirta lebegett, alig mozdulóan. Édes illat áradt szét a mezők felett. A sarjadó búza édes illata.

Balogh Mihály halkán mondta a szavakat:

— Itthon maradok...

És boldogan indult meg a falu felé.

álláspontról írta Torday Sándor

— Kellő tisztelettel megjegyezni bátorkodtam, hogy egy úridáma, úrihölgy egyszóval egy *igazi* hölgy nem dohányzik az uccán; legalább is nem így! — A feltűnően csinos, roppant izléselesen öltözött fiatal nő, akit én hölgynek ismertem és éppen ezért merészelttem a fenti megjegyzést megtenni, fejét dacosan hátravetette és kihívóan szólt: — magyarázza meg nekem, feltéve, hogyha tudja, hogy milyen egy igazi úrinő!

Mindent sokkal könnyebben tudok elmagyarázni, hogyha egy kis történettel körülírom mondanivalómat. Amit elbeszéltek az valóban megtörtént és akit nekem elmesélte (tudtam kívül), hozzájárult az *úrinő* fogalmának megállapításához. Átadom a szót egy hölgynek, aki különben arról nevezetes, hogy három évtizeddel ezelőtt dickensi értelembe vett kékharisnya volt. Magas, keményített fehér gallért viselt, szoknyája a földet seperte és, ha megriadt polgárasszonyok közelébe férközött, szegények lelkiismeretét mint valami pókháló pórrongyot jól megrázta a női választó jog, a női egyenjogúság és hasonló jelszavak dörgedelmével. Mindennek dacára a kékharisnya elsőrangú írói tevékenységet fejtett ki és igen, már régen levette a keményített fehér gallérral együtt az összes dickensi külsőségeit, — ma folytatja munkásságát s komoly értéke irodalmunknak.

Pestkörnyékén lakom és gyakran vonaton teszem meg az utat — mondja az író nő és biztosít, hogy természetesen az összes személyek és körülmények külső képét a felismerhetetlenségig megmásította, úgy, hogy kár is kutatni. Szemben velem egy szőke, izléselesen öltözött hölgy foglalt helyet, aki elkérte ujságomat és így mingyárt az utazás elején valami néma rokonszenv fejlődött ki közöttünk. Az első állomásnál egy fiatal, jóvágású férfi szállt fel, illedelmesen köszönt és a szőke hölgy mellett foglalt helyet. A vonat elindulása után a fiatal férfi megkérdezte, hogy az ülésen heverő ujságot megtekintheti-e?

— Nem az enyém — válaszolta a hölgy és rám mutatott. Én természetesen beleegyeztem, de a férfit az ujság már nem érdekelte, kabátja zsebéből elővett egy képes hetilapot és a szőke hölgy felé nyujtotta.

— Köszönöm — mondotta a hölgy, — de én most nem olvasok.

— Ne csukjam be az ajtót? A folyosóról hideg levegő áramlik — kérdezte későbbben?

— Kérem — mondta beleegyezően a hölgy és lopva könyökével, cinkostársi mozdulattal hívta fel figyelmemet a fiatal úr kissé túl udvarias modorára.

— Megengedi, hogy dohányozzam — kérdezte a férfi — de persze, ha a hölgyeket zavarja, akkor...

— Csak dohányozzon egészen nyugodtan — szakította félbe őt kedélyesen a hölgy, — sőt megkínálhat minket is egy cigarettával.

A férfi a helyzet új fordulatán meglepődött, de szemmeláthatólag örült is. Cigarettára gyujtottunk és a szőke hölgy, miközben időről időre — valami kis jellel figyelmeztetett engem, hogy ne veszítsek el egy szót sem a játékából, ismét felvette a beszélgetés fonalát. — Unalmas ez az utazás, beszéljessünk valami vidám dologról.

A fiatalember arca ragyogott a boldogságtól, de nemsokára szavai csak halk suttogásnak hallatszottak és egyenesen a szőke hölgyhöz voltak intézve. Esdekelve kérte, hogy intézze ügyeit úgy, hogy este a félhetes vonattal jöjjön vissza, mert akkor jön ő is és akkor együtt utazhatnak. A szőke hölgy készséggel beleegyezett. Nagyszerű, legalább nem kell egyedül utaznia. A fiatalember azonban felbátorodva remegve kérdezte, hogy máskor is láthatja-e? Igen, hogyne, eljöhét látogatóba. — Mert tudja... — habozni látszott. A fiatal ember megértette, katonásan összeütötte bokáját és bemutatkozott. A hölgy folytatta — én sokat vagyok otthon. Különbben a nevem X-né. Férjem X. igazgató. Igen, igen az ön cégének igazgatója. Mind a ketten nagyon fogunk örülni, hogyha meglátogat. A lányom sajnos most nincsen itthon. Sok baja van a gyermekekkel. Persze talán nem is tudja? Én nagymama vagyok. Látja itt van az én két kis unokám arcképe.

A szegény fiatalember vérvörös arccal keresett meintséget viselkedésére, de a szőke hölgy jókedvűen leintette. — Nincs semmi baj, de ha *netalán* este mégsem találkozunk, akkor most köszönöm meg a kellemes társaságát.

Ehhez, azt hiszem nem kell bővebb magyarázat? Bármennyire is merész és veszélyes volt a szőke hölgy viselkedése, egy úrinő fölényes okosságának és erkölcsös felsőbbrendűségének tudatában megengedhette magának ezt a kis tréfát. Az író nő azonban, aki segédkezett ebben a mókában, egészen biztosan egy pillanatig sem kételkedett abban, hogy a szőke hölgy tetőtől talpig dáma, mert máskülönbben nem találta volna az egész dolgot mulatságnak.

A JÓ ÜZLET

Irta: ERDŐDY MIHÁLY

I.

A műkereskedő feltolta szemüvegét a homlokára és ásitva bámult üzlete ablakából a havas uccára. Még el se nyelte az ásitást, amikor világfiás előkelőséggel egy monoklis férfi nyitott be. Ahogy körülnézett, ahogy mozdult, a műkereskedő azonnal látta, hogy komoly vevő.

— Méltóztatik parancsolni?

— Nézze — mondta a monoklis férfi — én holnap délben Londonba utazom. Megbízásom van, hogy néhány értékes képet vásároljak.

— Válogathat uram, a legnagyobb meseterek műveiben.

— Azért jöttem ide, mert nekem azt mondták, hogy ez az egyetlen műkereskedés, ahol Komoróci-kép kapható.

A műkereskedő szeme felcsillant:

— Szórol szóra igaz! Komoróci csak nekem fest. Szerződéses megállapodásom van vele.

— Akkor hát mutasson tőle valamit.

— Végtelenül sajnálom, de jelen pillanatban nem szolgálhatok vele. Valamennyi festményét eladtam. Azonban ha holnapig méltóztatik várni...

— Hát hiszen, ha holnap délelőtt tíz óráig megkaphatnám...

— Mindent el fogok követni. Persze mondanom sem kell, hogy a festmény megszerzése bizonyos anyagi áldozattal jár.

— Mennyi az az összeg?

— Költségeim megtérítésével körülbelül nyolcszáz pengő. Igazán méltányos összeg.

Ebben a pillanatban az ajtó felszakadt és egy borotvátlan arcú, borzas férfi lépett be. A műkereskedő, mintha csak puskából lötték volna ki, odaszaladt hozzá. A fülébe sügta:

— Vonuljon hátra! Egy szót se szóljon.

Az érkező azonnal megértette. Futó pillantást vetett a monoklis férfira és mint aki otthon van, a hátulsó irodahelyiségbe sietett.

— Egy alkalmazottam — mentegetődzött a műkereskedő. — Bocsánatot kérek...

— Szóval holnapra itt a kép?

— Tessék nyugodt lenni. Amit én egyszer megigérek.

— A nyolcszáz pengőt a festmény átadásakor kifizetem. Délelőtt tizenegyor itt leszek.

És már indult az ajtó felé.

— De mondja csak, kérem. Hogyan fogja megszerezni a képet? Talán magától Komoróciótól?

— No, az lehetetlen.

— Miért?

— Komoróci jelenleg külföldön van.

— Mennyire sajnálom. Szerettem volna személyesen megismerkedni vele.

A műkereskedő hajlongva kísérte vevőjét a kúszóig.

— A viszontlátásra, uram.

Aztán gyors léptekkel tartott a hátsó helyiség felé. Bekiáltott:

— Jöhet!

A borzas férfi szikrázó szemekkel ugrott elő:

— Hallja, velem ne beszéljen így! Én, Komoróci Pál, nem tűrhetem ezt a hangot. Érti?

— No, no, de kinyílt a szeme! Persze, mert hallgatózott! És mert véletlenül akad a világon egy bolond, aki a maga mázolványért pénzt ad...

— Micsoda? — ripakodott rá a festő. — Mázolványnak meri nevezni a képemet? Hát vegye tudomásul, hogy ezentúl nem festek magának. Egyetlen képet se kap tőlem többé!

A műkereskedő a fejét vakarta:

— Ördög vigye magát! Éppen most jut az eszébe önérvényeskedni?

— Évek óta tart rabszolgaságban. Ki voltam szolgáltatva magának. De nem elég, hogy hagyott fetrengeni a nyomorban, hogy nem könyörült rajtam, amikor előleget kértem, hogy feleségem betegápolási költségeit fedezni tudjam, még ráadásul le is becstüli a tehetségemet.

A műkereskedő a homlokát dörzsölte:

— Mit csináljak magával kedves Komoróci? Hiszen nekem is élni kell! Vagy talán azt gondolja, fenéki tejjel az én kockázatos keserves üzletem? Hát legyen belátással. Most akar a faképnél hagyni, amikor végre egy rendes vevőre akadtam?

— Megkapom az előleget?

— Mennyit?

— Ötszázat. De azonnal...

— És ha nem adok?

— Akkor holnap délelőtt tizenegyor én fogom várni a vevőt az üzlet előtt, hónom alatt a festményvel. Nyolcszáz pengő üti a markomat és abból maga egy fillért sem kap.

És már szedte a lábát kifelé.

— Várjon! — toppant elébe a műkereskedő. — Tessék az ötszáz pengője...

Előhúzta zsebéből a pénztárcáját:

— De holnap reggel itt legyen a kép!

— A kép itt lesz. Arra mérget vehet. Van otthon egy félig kész festményem. Még ma befejezem.

II.

Komoróci sugárzó arccal távozott a műkereskedőtől. A kávéházba sietett, ahol már várta a monoklis férfi.

— Nos?

— Sikerült — mondta Komoróci, — ötszáz pengő előleget adott. Köszönöm neked, hogy szíves voltál ügyemet előmozdítani.

— Szóra se érdemes. Tíz százalék abból az envém.

FARSANGVEGI BALOK

Felvidéki bál

M. E. C. jelmezt

Atlétabál

Állatorvos-
bál
(Jakab
felv.)

Akiknek nem jut a tapsból

A függöny lehall, a közönség viharos tapsa felesattan és a színészek jóleső örömmel állapítják meg, hogy nagy sikere van az előadásnak. A tapsok megjutalmazzák a szerzőt is, elismeréssel adóznak a rendező munkájának. De talán senki sem gondol arra, hogy messze a színpalak mögött még milyen sokan vannak, akik rengeteget fáradnak az előadás érdekében. Most elhatároztuk, hogy megszólaltatjuk a színház névtelen katonáit is, akik ügyességük, munkájuk révén joggal megérdemlik, hogy a közönség tetszésnyilvánításából, tapsából nekik is jusson. Először az egyik előkelő színház

kitűnő titkárhoz

megyünk, hogy a fényképezéshez szükséges engedélyt megszerezzük.

— Telt házunk van — mondja — és ilyenkor rengeteg a dolgunk. De miután az előadás csak egy óra múlva kezdődik, kiadom mégis az engedélyt.

Lent a színpadon is már szorgalmas munka folyik. Először

az ügyelővel beszélünk.

Tőle függ az egész darab menete, fel-

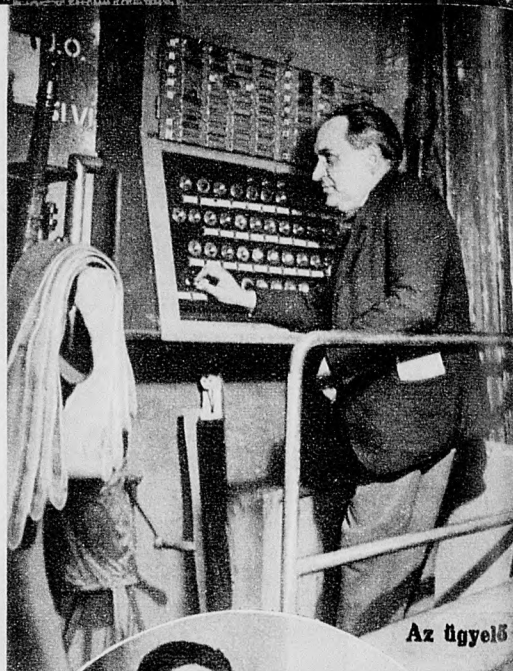
A sugónő

ügyelete. A szobákban felszerelt csengőkkel ő hívja a szereplőket a színpadra.

A színpadmester

napi teendői közé tartoznak a délelőtti próbákhoz és az esti előadásokhoz való előkészületek. Előadás után pedig a következő napi díszleteket kell előkészíteni. Őt izgatják legjobban a premerek. A próbák előkészületei alaposan igénybeveszik. Egy-egy felvonás díszletezése elég hosszantartó munka.

32

Az ügyelő

A portás

A díszletmunkások

végzik a díszletezés nehéz, fáradságos munkáját. Valóságos külön tudomány ez, minden díszletnek tökéletesen a díszletrajz megjelölt helyére kell kerülni, a színészek élete sokszor a díszletező munkások munkájától függ. Egy-egy rosszul felállított díszlet könnyen eldőlhethet és megtörténik a legnagyobb baj. Persze vigyáznak is. Élvezet nézni, hogy milyen gyorsan és simán végzik dolgukat.

Nagy körültekintést igénylő foglalkozás a főkellékes

munkája. Neki nemesak „birodalmában”, a kelléktárban kell minden tárgyat ismerni,

Délibáb

hanem gondoskodni kell a darabhoz szükséges tárgyakról is. A várkastélytól a darabban szereplő legkisebb gyufaskatulyáig. Ő szerzi be a darab kellékeit, még akkor is, ha történetesen négy lábúakról van szó.

— A színpad bevilágításának feladata

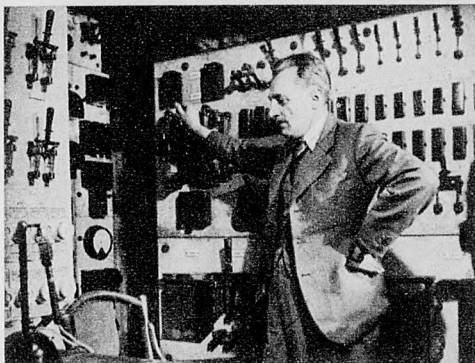
a fővilágosító

munkája. Szereti a szépet, örül, ha minél mozgalmasabb egy darab, ha minél több a világítási effektus, hogy minél jobban ragyogjon a színpad a közönség előtt.

A főodrásmester

készíti embereivel a parókákat, maszkokat. De nemcsak a hölgyek és urak parókáit készíti. A szereplők arcának öregítése, vagy fiatalítása szintén az ő feladata. Érdekes, hogy újabban a hajparókák helyett ismét csepüből készült parókákat készítenek.

A színpad felett van a zsinórpád.

A fővilágosító

A zsinórmester

és húsz éve dolgozik a zsinórpádon. Ötvenegy húzó van itt a falon elhelyezve, innen engedik le és húzzák fel az úgynevezett lengődíszleteket. Nagyon büszke a színház gyönyörű „láthatáira” (rundhorizont-jaira) is.

Beszéltünk a kazánházban

a főgéppész.

Innen szolgáltatják a meleget a nézőterre és az épület különböző részeire. Érdekes a vízierő nagyszerű kihasználása is. Ugyanis a Csokonai uccában lévő negyvenkétméteres toronyépület, nyolcezer literes víztartályának víznyomása a Körút alatti alagúton keresztül jut el a színházhoz, hogy ott a vasfüggöny fel- és leeresztéséhez, süllyesztők működtetéséhez felhasználják.

— Imádom a mesterségemet — feleli kérdésünkre

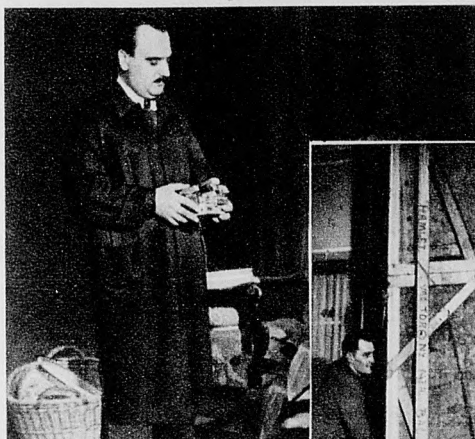
a sűgönő.

— Boldog vagyok, ha az egyik darabbal végeztem és már az új darabot sűghatom. „Nálunk” az első emléképróba után mindenki kívülről tudja a szerepét, ha pedig már hosszabb ideig megy a darab, a művészek már amúgy is beleélték magukat a szerepekbe.

Ligetli Mária

Dolgoznak a díszletmunkások

33

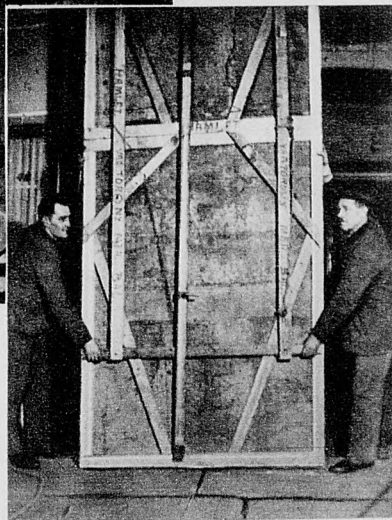
A főkellékes

Ebben az érdekes birodalomban

a zsinórmester

dolgozik társaival. Huszonnyolc éve van a színháznál

Déliab

Karolát, a Vezér titkárnójét a régi tisztviselőktől a cégvezetőkhöz át az igazgatókig mindenki leereszkedően, sőt kollégiálisan csak Karcsinak becézte, ellenben a gyakoronokok, gépirólányok és irodisták a ranglétra legalacsonyabb fokáról, tehát alulról felfelé beszéltek róla és Károly bácsinak csúfolták. A titkárnői cím, ha még hozzávesszük ezt a magas beosztást, tudvalevően már amolyan szűkebbkörű vezérkari szolgálatot jelent egy gyárüzemben és Karola, a perfect francia-angol levelező, aki szakmai kérdésekben is egyenesen meglepő tájékozottsággal bírt, mondhatni férfiasan és kimért előkelőséggel töltötte be ezt a fontos állást. Csontkeretes szemüvege mögött okos, fúrge szem csillogott, fekete haja a legutolsó divat szerint egyszerűen hátrafésülten fénylett, barnás arcbőre előnyös háttérként tüntette fel fehér fogcsorát, ha nevetett, ilyenkor a szájszeleete felett odaárnyékolódott egy pihés bajuszka is. Karola nem volt szép, mégis — amint mondani szokták — az átlagból előretolta valami, az a bizonyos valami, amely megkülönböztette azoktól, akikből tizenkettő egy tucat.

Minden lány örök és olthatatlan vágya a férjhezmenés, Karcsi sem volt kivétel, csak hogy a kitűzött cél, mint zsarátnok szunnyadt a futó évek hamuja alatt, az elhaló remény hűnyő szikráit tehát erős akarattal parázssá kell éleszteni és így, az erzesek lobbanásaival meg kell perzselni azt, aki legközelebb áll a tűzhöz.

Aznap korán köszönt el a vezérigazgató, Karola leeresztette amerikai fróasztalának sárga faredőnyét, éppen szétgombolta fehér irodaköpenyét, amikor belépett a szobába Várnai cégvezető, megállt a lány asztala előtt, rákönyökölt a polcra és szólanul nézte a titkárnőt. Karola kérdően pillantott rá, amaz azonban válasz helyett legyintett egyet, majd, mint aki zavarát palástolja, meghúzta a nyakkendője alsó szarát és szétsimította a csomó alatti ráncokat.

— Mi baj? — kezdte Karola.

— Tulajdonképpen semmi különös, de... Nézze, Karcsi, maga okos lány és megért engem...

— Hagyjuk a hosszú bevezetést, térjen a tárgyra.

— Az a helyzet — bugyborékoltt most már Várnából a szó, — hogy most két lánnyal foglalkozom. Mondhatnám talán úgy is, ők foglalkoznak velem, mert elkészerítően féltékenyek. Őszintén szólva, nekem is tetszenek, tehát nehéz a választás. Ők persze nem tudnak egymásról, de gyanakszanak rám talán azért, mert nem minden nap vagyok velük, hanem egyszer Gizivel, más-

nap Ilonkával. Gizi a régi, de Ilonka annyira új, hogy még a nevemet sem tudja, mert a bemutatkozás alkalmával valami érthetetlen morogtam egy mosoly hangtorzítása kíséretében. Ilonka iránt mégis — hogy is mondjam — igen, melegebben érzek, talán mert szebb, mint Gizi. Egyetlen szóval jellemezhetem: flapper. Szőke, légies, kékszemű, gyorszávú, hebehurgya kis teremtes, Gizi viszont nehezebb fajsúlyú, romantikus, csendes, finom jelenség.

Karola türelmetlenül vágott közbe:

— Nem értem, miért mondja el mindezt nekem, mit tehetek én hármukkal, magával és két szerelmével?

— Velünk semmit, csupán velem. Adjon tanácsot, Karcsi, hogyan szabadulhatnék meg a találkáktól, szaladgálásoktól, vég nélküli sétáktól, cukrászdai ozsonnáktól, egyszóval a lekötöttségtől, béklyóktól és bilincsektől.

A lány maró gúnnyal csóválta a fejét:

— Szegény fiú. Mennyire sajnálom.

— Na, nem, de hát... ugye... — dadogta amaz.

Karola tekintete majd átszúrta Várnait, akinek nem sok őszinteség áradt a hangjából és ott játszott azon a tetetett panaszokba göngyöltött, mégis valójában megelégedett arcon az a nőies hiúság, amely akkor látszik a dicsékvő férfin, amikor nőknek mondja el nőügyeit, tulajdonképpen kelletve és kínálgatva magát. A nők léto-vázó gyengességében rejlő erőt látta Várnai-ban, a férfiban, mert úgy beszélt előtte, mint az a fiatal lány, akit mindenfelől ostromolnak, de aki játszik, incselkedik a támadókkal csupán azért, mert a leg-erősebbeknek nem is akar ellenállni. Persze, a cégvezető úr jó családból való fiú, akit már gyermekkorában annyira az életre neveltek, hogy a műveltség és a tudás jóelőre elraktározott fegyvereit könnyedén kezelte és nem vált belőle acélos, az érett időben előretörő, kemény akaratú férfi, hanem gyenge, tetszelgő, határtalanul önző, aki úgy néz a lányra, mint tükörbe és akinek csak akkor tetszik a tükörkép, ha önmagát látja benne. Karcsi, a hazard kártyás villámgyors elhatározásával hosszú gondolatsorokat futott át, tervét nagy vonalakban már megrajzolta, most még csak a részletek aprólékos kidolgozása hiányzott. Úgyesen leplezett támadásba kezdett és bár közönyösen, mégis hirtelen kérdéssel csapott le Várnaira:

— Ma hol, mikor és kivel találkozik?

— Ilonkával, az új flapperrel a budai Margit-hídfőnél, este nyolckor — hangzott a gyanutlan válasz.

— Cégvezetőke, enyelegjen kellemesen —

mondta Karola, úgy, mintha a gyorsírás első, e-betűs gyakorlatát diktálta volna.

Aki kelleetlenül meggy találkára, az nem járkál olyan türelmetlenül, mint Várnai. Amikor végre megpillantotta Ilonkát, nemcsak a szemével látta, hanem egész testével is, mert abban a pillanatban szinte megnőtt, felemelkedett, odaugrott és két marokkal szorongatta a feléjenyújtott kezét, aztán átkerült a lány baloldallára, szavait széles taglejtésekkel kísérte, bizalmasan közelhajolt és minden porcikájával bővölte Ilonkát, aki azonban hideg mosollyal hallgatott. A cégvezető heves udvarlásán egyáltalán nem látszott, mintha unná a dolgot. Befordultak és már a fás sétányon haladtak, amikor hátulról egy maszatos kis kölyök rontott közibük. Várnaiba csimpaszkodott és síró hangon kérlelte:

— Papa! Azt mondta anyuka, ha meglátlak errefelé, mondjam meg neked, gyere már haza, hisz két napja nem is láttunk, pénzünk elfogyott és vacsoránk sincs...

A lány arca elsápadt, rémülten nézett körül. Talán valami kalandorral került össze, aki, Isten tudja, miféle posványból jött ide mellé? Jaj, csak valami botrány középpontjába ne kerüljön! El innen — riadt meg és kétségbeesésében menekülésre gondolt.

Várnai még utána lépett és hebegett: — Ez biztosan tévedés, nem ismerem... sose láttam ezt a lurkót...

A szke flapper dühe a tetőpontjára hágott:

— Mi? Tévedés? Még a saját gyerekét is letagadja? Maga kalandor! — azzal sarkonfordult és otthagya a járdán a hűledező udvarlót.

A gyermek még ott ténfergett egy darabig — minden eshetőségre, de legalább is egy pofonra számítva, pár lépésnyi távolságra Várnaitól — majd nekiiramodott, az uccsarkon befordult, egy kapu alá surrant, ahol Karola már várta és a szutykos, kérő eléjenyújtott tenyerébe egy, már előre ki-alkudott húszfillérest dobott.

A füstfátylas, páraszótte alkonyatnyomasztón nehezedett Karolára, amint a történetek után egyedül tartott hazafelé. Egy pillantás a Margithídról a Szigetre, elegendő volt ahhoz, hogy a szívében egy meleg véresepp meginduljon, magával rántsa az egész vérét, egész testében buzogva keringjen, forrósággal öntse el belsejét és felpeszdljön a homlokába. Csak most döbbent a merész és bárgyú tréfának is beillő vállalkozásának oktalanságára. Az első, előre megrendezett jelenet visszahatásában nem talált egyéb mentséget, minthogy rándított a vállán: megtörtént. Elfogódottan, szívszorongva gondolkozott önmagáról, a magántisztviselőnőről mint Karesiről, aki egész mai valóját csupán kényszerülten viselte, mert fiús alakja biztosan szerencsés véletlen, de kénytelen-kelletlen a többi mind:

Délibáb

a kollégákkal dülő versengése a munkában, a száraz szakma iránti érdeklődése, nyelvtudása, kínos pontossága, önérzete és Istenem! a többi, mint tízéves gyakorlat minden gyötrelme egyetlen célért, az előrelépésért. Kíméletlen őszinteségében megingott a hite önmagában, de minden ember egyéniségében is, amelyet vele együtt úgy viselnek, mint ruhát, amit rájuk szabnak a jellemzők, a környezők. Persze. Az a tekintet, amely az orvosra tapad a diagnózis kimondása előtt, olyan sokatvára és kétségbeesett, amelytől öntudatlanul is fontoskodónak és nagyképű meg nagysúlyú kijelentőnek kell lennie; a nagy színész, ha hisztériás, a rendezők, a nézők, sőt a habituék teszik azzá, mert olyat keresnek benne, amilyen még sohasem létezett, a varrólány viszont azért ibolya, mert a kegyetlenek semmibe sem veszik. A pilóta azért hisz foglalkozásának a szó szoros értelmében vett „földöntúltságában”, mert ha repül, mint élet és halál ura, minden utas reszkető tekintetét érzi és szivedobogását hallja. Ezekben a percekben így látta Karesi a világot. Szinte öntudatlanul lázadott minden ellen és önkéntelenül nagyot dobantott lábával a híd deszkapadlóján. De megijedt a csattanástól, körülnézett, látják-e a járókelők, mert ha senki sem járna a hídon, szabadon kiereszthetné a torkát szorongató sikítást... Ugy érezte, semmi sem igaz a modern lányból, abból a fajtából, amelyet az élet órá alakított. Nem, nem lehet olyan hosszú lépésekkel járni, mint a férfiak és az angol ingblúz, meg a lapossarkú, sárga bagariacipő és a síma szoknya sem illik rá, ez az egész „la garconne”-mániá förtelmes butaság. Még talán a gyári jöfizetést sem érdemli meg, csak a régi bútor-darabnak járó, kíméletadta helyzeti energia az, amely által őt képességein felül értéklik.

Valami más élet kellene.

Megvan! Francia ruhát csináltat könnyű, habos, fodros, puffos ujjakkal és fehér cipőt tízcentis sarokkal, lenge florentinkalapot vásárol fekete bársonyszalaggal, végül meg-növeszti a haját és csigákba rakatja. Ebben a késői nyárban így nyílik ki majd ő második virágzásban és győzi le a másikat is, aki még megmaradt Várnai mellett, mert ez a kis légies, halványszöke úgy eltűnt, mint a fuvallat. Azt a jelenetet, azzal a kis kölyök-

kel már indokoltnak, sőt jogosnak vélte, elvégre Várnai kérte a segítségét, ő viszont nem tett mást, csupán a végrehajtás módját eszelte ki.

A vezérigazgató már kiadta a postát, Karola becsengette az altisztet és szétküldte a leveleket az illetékes osztályokba.

Élesen berregett a házi telefon csengője:

— Kérem Karcsi — szólta a vezérigazgató hangja a hallgatókagylóban, — rendeljen ma estére részemre egy asztalt a budai „Tiroli vadászhoz” címzett vendéglőben. De lehetőleg ne a zenekar közelében, hanem valamivel távolabb.

— Igenis.

Amikor a folyosón találkoztak, Várnai gyanakvón nézte Karesit, de a lány a legridegebb közönnyel fogadta a köszöntést és tovább akart sietni. A cégvezető azonban kérően marasztalta. Előbb hivatali pletykákról beszéltek, miatt Várnai szeme folyton a lány tekintetét fürkészte. Karola hidegvérrel és eszesen lepezve beszélt éppen azért, mert érezte és hallotta a fiú hangját, hogy a tegnapi eset mögött az ő kezét sejtí. Amikor a férfi úgy látta, hogy a tiszta, úde és ártatlan tekintet, amellyel most szembenéz, egyetlen rezdülésével sem árulja el azt, mintha tudhatna az ő mélyen megsegényítő felsüléséről, így szólt:

— Miért sietett úgy tegnap?

— Megmondom. Mert — sütötte le a szemét szégyenlősen — én is lány vagyok, ha nem tudná, nő és maga a szerelmeiről beszélt nekem, amit úgy is értelmezhetek, hogy nem számítok magam előtt.

Várnai hiúságának hízelgett ez a pár szó és jóleső melegség öntötte el.

— Téved, Karcsi. Én a maga személyében attól kértem tanácsot, akit mindenkinél többre tartok és értékelek.

— Én pedig nem tudom személytelenül, magamból kilépve, önzetlenül elárulni a nememet.

— Ne is tegye. Egyébként elmondhatom,

ha ugyan érdeklí, szakítottam Ilonkával és most már csak Gizi maradt itt, akit — mint tudja — nem szeretek, csak kedvelek.

— Furesa fokozatok.

— Elismerem, de szeretni csak észbelileg egyenrangú tudnék és sohasem olyat, akit előbb magamhoz kell emelnem — mondta Várnai a biztos révbejutottak önhittségével.

— Ez meg is követelhető a maga társadalmi helyzetében és állásában.

Várnai észre sem vette Karola hízelgését, hanem új sikerre bukkant a titkárnőben és most már ezt is ki akarta aknázni:

— Maga, az állásom, elég jó, de talán más is van rajtam?

— A külseje sem visszataszító.

— Csak?

Karcsi türelmetlen mozdulatot tett.

— No, ne faggasson, mert még vallomás lesz a vége. Menjen inkább, talán várják is az üzletfelek — és már indult volna ő is, Várnai azonban visszahúzta.

— Van programja holnap estére? — kérdezte diadalmasan.

— Van. Magának meg mára, ugy-e? Gizivel, a nehézfajsúlyú romantikussal.

— Honnan tudja?

— Hát tegnap Ilonka, ma Gizi. Vagy nem?

— De.

Karcsi, mint a csintalan gyereket, anyáskodón fenyegette:

— Budán, ugy-e?

— Ott — hagyta helyben amaz.

— Ajánlhatok egy jó vacsorázóhelyet, cégvezető úr? — kérdezte Karola alázatosan.

— Nos?

— „A tiroli vadászhoz” — felelte már futtában a dolga után.

Ugyanazt a vendéglőt ajánlotta Karcsi a cégvezetőnek, ahol az igazgató részére rendelt estére asztalt. Egy kerthelyiség nevét általában csak akkor szokás elfelejteni, ha mint érdektelen plakátot látják hirdetési oszlopon, a folyosón lefolyt beszélgetésre azonban sokat gondolt a nap folya-

100 PENGŐ NYUGDÍJ

Teljes erőben lévő nyugdíjas csendőr, pénzügyőr, városi vagy állami tisztviselő, havi jövedelmét 300 pengőre növelheti. Nem ideiglenes, hanem hosszú évekre szóló foglalkozásról van szó. Érdeklődők küldjék be ajánlatukat kor, eddigi működés, családi állapot pontos megjelölésével „Keresztény vagyok” jelige alatt lapunk kiadóhivatalába (Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám).

mán Várnai és visszaidézte Karcsi jóleső szavait. Amikor Gizivel azon tanakodtak, hol vacsorázzanak, Várnai akaratlanul is kibökte a „Tiroli vadász”-t.

A nyári vendéglő kerthelyiségében, a színes lampionokkal burkolt villanyégők alatt, a folyondárokkal elkülönített lugasokban hamar kitűnik, kik a házastársak. Amint leülnek, a férfi fogja meg az étlapot, előbb a maga részére választ és csak azután kerül sorra az élettárs. Szótlanul étkeznek és vacsora után míg a férfi bort iszik, az aszszony csak egy pohár sör mellett hűsöl. De kihül az étel a párocskák előtt a sok mondanivalótól. Micsoda duruzsolás, túlzott előzékenység a legénykéek részéről vagy negédes gyengédség a másik oldalról!

A vezérigazgató persze nem nézte az étlap jobboldalát, mert borjücsülköt rendelt, ennek az árát tudvalevően nagyság szerint, utólag állapítják meg és az ár helyett csak egy kérdőjel látszik a géppel írt lapon. Kiadós étel, könnyű, gyomorsavak is ehetik, kimondottan igazgatók részére találták fel.

Várnai kedvtelensége már az előtelen látszott. A találkai vacsorát hagymás, ecetes párizsival kezdte. Gizi bécsiszelet mellett ábrándozott. A cégvezető akkor látta meg vezérigazgatóját, amikor hivatali felettese a csontot egyetlen nyisszentéssel fejtette ki a húsburokból. Kettévágta a húst és a nagyobbik felét a tányérjára tette. Várnai kényelmetlennek vélte a helyzetet, leste a pillanatot, amikor odaköszönhessen. Ezen is átesett.

A banda elrántotta a magyar nóta utolsó ütemét és a muzsika honosított angolvalcerba lendült, erősen cigányos színezetben. Karcsi tétova léptei alatt ropogott a kerti kavics. Gyorsan átkutatta a terepet és egyenesen Várnai asztalához közeledett, de nem lenge ruhában, amint azt még tegnap este tervezte, hanem férfias kosztümben, hóna alatt irattáskához hasonló, hosszúkás retiküllel. Csak a fejét biccentette meg, mire a cégvezető riadt arcára kelletlen mosoly kényszerült, ültéből félig felemelkedett, de Karcsi marasztaló mozdulatára ismét visszaeszkedett.

— Csak maradjon — kezdte Karola, — nem ülök le, de itt akarom magának elmondani rövid véleményemet azok után, ami kettőnk közt történt az utóbbi időben. Engedje meg, Gizike — fordult oda, — ugy-e nem tévedek a névben, hogy önt személyesen is bemutatassam magamnak, mert távolról, másodkézből — mutatott jelentősen a fiúra — már volt szerencsém. Várnai úr ugyanis eleget mentegetőzött előttem vallomásai közben, ha az önök barátságát firtattam. Elmondta, hogy kettőjük közt nincs szerelem, legalább is az ő részéről nincs. Így van? — kérdezte a cégvezetőt.

— Így, de...

— Ha így van, akkor nem szükséges semmi „de”, mert ez csak az igazságot lep-

lezné, amely, úgy érzem, az én oldalamon van. — Hallgattatta el Várnait.

A cégvezető megfogta a harmadik szék karfáját.

— Kérem, Karcsi, üljön le, nem akarok feltűnést kelteni, nézze, ott ül a vezér a feleségével, hát mégis... ugy-e... — állt el a szava és még mindig nem tudta felfogni a helyzetet.

— Ne féljen — szólt rá Karola indulatosan, — most nincs az irodában. Maga minden másnap és hosszú idő óta Gizikével találkozik minden komolyabb szándék nélkül. Elhatároztam, hogy felvilágosítom kettőjüket és végre tiszta helyzetet teremtek a magam ügyében is.

Karola erőyes, ellentmondást nem tűrő fellépése és az eddigi egyoldalú vitának több, mint bizalmas hangja elképesztette Gizit, akiben amúgyis már régóta élt a féltékeny gyanakvás. Úgy érezte, ártatlanul keveredett a botrány központjába, a kesztyűje után nyúlt és vérig sértve csak ennyit mondott:

— Remélem, ezek után befejeztük. Jónapot.

Ebben az utolsó jónapotban benne volt a végső szakítás, a lenéző gyűlölet, de a mult századbeli lélek romantikus, regényes gyengesége is.

Karcsi a távozó lány után nézett és mintha kisgyerektől búcsúzna, integetett a kezével: — Pápá.

De ezt már Gizi nem hallotta.

Várnai kérdő tekintetére Karcsi csak ennyit mondott:

— Ezt is elintéztém.

— Is?

— Igen: is.

— Hát llonkát is... maga?...

— Én. Maga csak tanácsot kért tőlem, én azonban a tetteket többre becsülvén és hatásukban is jobban bízva, cselekedtem. De — és most újra jelentkezik az a bizonyos kihangsúlyozott „de” — őszintén bevallom, nem az önzetlenség irányított.

Várnai önteltsége és mérhetetlen hiúsága ismét termő talajra bukkant.

— Hiszen akkor... maga... engem...

— de a „szeret” szót már nem merte kimondani. Közelhúzódott Karcsihoz, megfogta a kezét, mélyen a szemébe nézett és suttogva lehelte rá:

— Karcsi...

A lány meghökkent, odébb tőlt a a bizalmaskodót és így fékezte meg:

— Máskor ne egyék hagymát, ha randevura megy. — Ez volt a legelső és még a legenyhébb figyelmeztetés, amellyel már eluralkodott a másikon.

Későre járt. A vezérigazgató fizetett és elmenőben előre engedve nejét, odament Várnaiék asztalához, megfogta a lány és a fiú vállát, rájuk hajolt, előbb Karcsira, majd Várnaira nézett és összehúzta őket, mint egy nagy zárójel. Mindent megértőn mosolygott és elköszönt.

Itt kezdődött Karcsi igazi karrierje.

Beverly Arnett

(Metro—Goldwyn—

—Mayer felv.)

EGÉSZSÉG ÉS SZÉPSÉG

Néhány kissé túlszigorú gondolkozású mama és nagynéni talán rosszalóan csóválja a fejét erre a kijelentésemre, hogy: a fiatal lányok szépség-ápolását sohasem lehet elég korán elkezdni. Ha azonban gondolkoznak az alább elmondottakon, rájönnek, hogy nagyon is igazam van.

A szépségápolás alatt ugyanis sohasem csak a szigorúan vett kozmetikát értjük, hanem a kozmetikát messze megelőző dolgot, az egészséget is. Már pedig az egészséggel való foglalkozást és az ezzel járó okos szépség-ápolást tényleg sohasem lehet eléggé korán elkezdni.

Majdnem minden kisleánynak hibátlanul szép az arcóra. Hogyan lehet hát akkor, hogy olyan sok fiatal leány van, akiről ezt ugyancsak nem lehet elmondani. Mi lehet az oka, hogy tíz év alatt, ami a fiatal leányt a kis leánytól elválasztja, olyan soknak megromlik, sőt nem egynek majdnem menthetlenül tönkre teszik az arcórt.

A felelet egyszerű... A helytelen arc-ápolástól.

A kis leányok bőre úgy a tizenkét, tizenharmadik év felé kezd pattanásos lenni. Ezek a pattanások a serdülő kor előhírnökei, amelyek, ha okosan bántunk velük, két-háromesztendő szerezplés után nyomtalanul eltűnnek, rossz kezelés mellett azonban egészen tönkre teszik az arcórt.

Az okos kezelésnek első és legfontosabb feltétele a hibátlan bélműködés. Ha ezen a téren csak a legkisebb panasz is van, feltétlen orvost kell megkérdezni, mert ebben a korban egy egész élet rossz bélműködésének az alapját le lehet rakni, ami viszont azt jelenti, hogy az arcórt egész életen át rossz lesz. Tele lesz pattanásokkal, foltokkal, tág pórusokkal és tágult erekkel. Ezen a téren tehát nem lehetünk eléggé elővigyázatosak és körültekintők, hiszen az egész élet egészsége és szépsége ezen a pár esztendő fordul meg.

A második feltétel, hogy a pattanásokat, ahogy azt a fiatal leányok tenni szokták, nem szabad örökösen nyomogatni. Este, alapos mosakodás után, amikor az arcórt és a kéz is egyformán tisztá, óvatosan, két csöpp vatta segítségével (sohasem köröm-

mely),
amely
amely

Ha
tisztá
arcot
meg,
püde
azok,
bőrön

Eb
tos a
fiatal
kűnn
hanca
is. T
ami

Ha
hogy
gyűm
táplá
jon
ne n
a há
mily
legak
megt
kapc
Ha
vagy
a ser
szere
amik
lány

Gy
rekü
felju
megt
gek
sieső
karj
akad
dolo
A k
ban
megt
harm
kod
fogja
hett
utaz

A
— J
én o
tam
Já
mik

30
Bek
hető
Bud
Az
men

Dé

arc-
zen-
ni.
kei,
két-
ta-
ban
fel-
ren
tlen
kor-
nek
azt
ossz
tág
ren
sak
ész-
dul
kat,
tük,
ste,
bőr
két
öm-

mel), kinyomhatjuk azokat a pattanásokat, amelyek sárgák és azokat a mitesszereket, amelyek erősebben látszanak.

Ha a kinyomással elkészültünk, mindig tiszta alkoholos vattával töröljük át az arcot és így feküdjünk le. Sohase tegyük meg, hogy a kinyomkodott arcra rúzszt, vagy púdert teszünk, mert bármennyire tiszták is azok, a kinyomott, esetleg kissé sebhelyes bőrön könnyen gyulladást okozhatnak.

Ebben a serdülő korban végtelenül fontos a sok mozgás, sok nap, sok levegő. A fiatal leány minden szabad percét töltse künn, *sportoljon, dolgozzon a kertben, sétáljon, hancúrozzon*. Nagyon jó az egyéb házi munka is. Takarítás, bevásárlás, általában minden, ami mozgással jár.

Ha az anyának még van gondja arra is, hogy növekvő leánykája *sok zöldséget, gyümölcsöt, nyers salátát, általában könnyű, tápláló, vértisztító és fűszermentes ételeket* kapjon és törődik azzal is, hogy alvása idején ne nélkülözze a friss levegőt (nagyon jó, ha a hálószozaablak nyitva van, de ha ez bármilyen okból fogva nehézségekbe ütközik, legalább jól szellőztessünk), akkor mindent megtett, amit leánykája egészsége és ezzel kapcsolatosan szépsége érdekében tehetett.

Ha csak nem okvetlenül szükséges — vagyis ritkább alkalmaktól eltekintve — a serdülő leányok ne használjanak kozmetikai szereket. Azok használatára ráérnek akkor, amikor a serdülő éveik befejeztével nagylánysorba kerülnek.

Bozzay Margit

Női szemmel

Gyönyörűen esik a hó. A svábhegyi fogaske-
rekünel százával tolonganak a sportolók, hogy feljuthassanak a hegyre sielni. Percek alatt megtelik a harmadik osztály, mint a heringek úgy préselődnek egymáshoz a jókedvű sielők. Egyszerre egy egész öreg anyóka karján bevásárlókosárral tolaakszik be, hátha akad az ő részére is egy picike hely. Tudott dolog — hogy öregasszony balszerencsét hoz. A kocsis utasai felfigyelnek és szinte kórusban kiabálják — itt nincs hely, — szívesen megfizetjük a különbözetet a második és a harmadik osztály között. Öreg nénike hálalkodva fogadta el a pénzt — s talán sohasem fogja megtudni, hogy a babonának köszönhetette azt a szerencsét, hogy kényelmesen utazhatott.

*

A közkedvelt komikus korholja a fiát; — János, már megint hazudtál! Látod, mikor én olyan fiatal voltam, mint te, én nem hazudtam.

Jánoska szép csöndesen megszólal: — Papa, mikor kezdted el? (pr. o.)

30 mélynyomású kép összesen 96 fillér. Bekeretezésre kiválóan alkalmas. Megrendelhető Tolnai Világlapja kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány ucca 12—14 sz. Az összeg előzetes beküldése mellett bérmentve szállítjuk.

Déliabáb

HÁROM VERS

SZELID SOROK

Szelid rímekbe göngyölöm nagy vágyamat — s e esendes dalban szílok hozzád most: Kedvesem — mély nézésedtől megriadtan.

Kié e szem, e két örök titok, mellyel lelkembe nézel; tekinteted ma rajtam át a holnaputánokban vész el.

Babonás asszonyszemeid testvérei költőszememnek; szent pillantásunkból fogan a legéleltisztább vágy: Gy e r m e k.

TAMÁS TIHAMÉR

TÉLI RANDEVU

Az ucca lát, hall, beszél, érez...

Ma lehajoltam a füléhez és megkérdeztem: vár az asszony?

Megmondtad százszor, száz meg egyszer, nyomába mindig te vezetsz el, ha szöktet már a téli alkony...

S hogy itt állok a csöndes parton, hol álmodik a Parlament,

az ucca szól: már hazament...

Szállong a hó

Szállong a hó (ezernyi lepke) lábam nyomát már — jaj! — belepte s esipkét terít rám szemfedőnek.

Volt asszonyom, nem ringat többé, magasba száll, bús, messzi köddé, foszlik lelkem s csak dalát hallok:

... Szállong a hó (ezernyi lepke), lábad nyomát rég eltemette s a múlt hóteher szemfedői

ráomlik könnyes, szép szemedre...

SÜMEGI TÓTH TIVADAR

Női fájdalmak,
fej-és fogfájás
ellen

NEOKRATIN
fájdalom
csillapító

PATIKÁBAN P 150, 60 ÉS 24 FILL

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben választ nem adhatunk, még abban az esetben sem, ha válaszbélyeges borítékot kapunk.

Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Sz. Juel (20). B. M. címe Budapest, Buljovszky ucca 8.

A Délibáb hűségese előfizetője (20). P. J., Nemzeti Színház. P. L., Fővárosi Operettszínház. M. L., Városi Színház. B. L., Vigaszínház.

Egy szomorú kisleány. (24). Feltétlenül kozmetikus orvoshoz kellene mennie. Nagyon is valószerűnek tartjuk, hogy ezen a bajon lehet segíteni. Sz. L., Andrassy Színház.

M. I., Szeged (26). Most már elkésett a színiiskolai beiratkozástól. Nem árt azonban, ha addig is (szeptemberig), amikor valóban beiratkozhatik majd valamelyik színiiskolába szorgalmasan tanul énekelni és táncolni. Születési bizonyítvány (16. élet betöltött életkor), szülői beleegyezési nyilatkozat, legalább négy középiskolai végzettség, erkölcsi bizonyítvány feltétlenül szükséges a beiratáshoz. Az Akadémiában 120, az Egyesületi iskolában 200 pengő az évi tandíj.

Naplemente (28). E. K. elvált asszony. Két gyermeke van.

Fogadás (30). Teljesen igaza van, mert ha az illemnek valóban is mindenütt egyformának kell lennie, az illemszabályok bizony nem mindenütt egyformák. Függetlenül a körülményektől, a társaságtól, a helytől, az időtől. Hogy példával megvilágítsuk, ugyebár különös volna, ha valaki nyáron a strandra akar menni, már otthon, a lakásban strandruhába öltözik és úgy megy el a strandra. Másik példa. Premierre valaki az első sorba, vagy páholyba frakkban mehet, de az erkélyen ugyanez az öltözet már komikusan hat.

Sz. Gizella. (2.) Ezt igazán nem kell tudatára adni. A Maga viselkedéséből a férfinak feltétlenül észre kell vennie, hogy vonzódik hozzá. Ha pedig nem veszi észre, nyilván nem akarja észre venni s akkor meg nem érdemes vele foglalkozni.

H. L., Seged. (4.) A balkézen viselik. Legalább is ez a szokás.

Bűnbánat, Szép karesú. (6.) A versekben látunk tehetséget, de még egyelőre nem érettek a nyomdafestékre.

Szeretném tudni. (8.) Igen, nős. 30 éves. A felesége is színésznő. Csak néhány éve játszik.

Soproni diák. (10.) Legjobban szeretik az illetők, ha a színházhoz címezik a leveleket.

Tehát: S. E., Andrassy Színház. — Sz. B., Fővárosi Operettszínház. — J. P., Sz. Z., Nemzeti Színház. — N. A., Pesti Színház. Természetesen az uccanévre sincsen szükség, hiszen a leveleket így is pontosan kiképezhetik a jelzett színházakhoz.

T. Pál. (10.) Tessék a rádió igazgatóságához címezni a levelet. (Budapest, Sándor ucca 7.)

H. Sári. (12.) A vers elég kedves, de még nem közölhető.

Hosszú haj 18. (14.) Erre vonatkozólag szaksterfő tanácsot csak kozmetikus orvos adhat. Nem biztos azonban, hogy ezen a dolgon egyáltalán lehet segíteni.

Havasí gyopár. (16.) Schmelling boxvilág-bajnok felesége. Berlinben él.

N. Judit. (18.) Ilyen nincs. Egyáltalán az úgynevezett fogyókúrával nagyon óvatosan kell bánni, mert a mesterséges fogyaszttás nemcsak ártalmas, de egyenesen veszélyes lehet. Mindenesetre a mértékletes táplálkozás és mértékletes sportolás, esetleg gyakorlás csak előnyösen hathat.

St. Melinda. (20.) 1. Sz. L. művésznék az Andrassy Színházba tessék írni. — 2. Tudnunk kellene, hogy mi volt az összeveszés oka. Ha úgy gondolja, hogy Maga a hibás, akkor sajnálkozását kellene kifejezni a történetek miatt. Az illető ezt elégtételül köteles elfogadni.

Elvira. (29.) Már pedig a tiroli rétes készítését meg kellene tanulni, mert egy fiatalasszony jó ha ilyen pompás süteménnyel kedveskedik az urának. Itt adjuk tehát a készítési módját. 16 deka vaját 20 deka liszttel, 2 tojással, kevés sóval és 2 kanál borral összevegyítünk. A tészta egyik felét tepsiben elnyomkodjuk és egyenletesen megkenjük 3 egész tojás, 15 deka cukor, 5 deka mazsola, 10 deka őrölt mogyoró és 1 citrom reszelt héjának habos keverésével. A tészta másik felét a töltelékre helyezve, tojással kenjük meg. Villával több helyen megszurkálva, lassú tűznél sütjük. Szeletelés előtt vanília szóróccukorral bőven hintjük.

Konok. (14.) A hajkorpásodás nem minden embernél egyforma és a hatása sem egyforma minden embernél, de mindenesetre nagyon kell vigyázni, ápolni kell a haját, tisztán kell tartani, nehogy a korpásodás a haj hullását vonja maga után.

Előfizetési árak:

1/4 évre 1 pengő 80 fillér, 1/2 évre 3 pengő 60 fillér

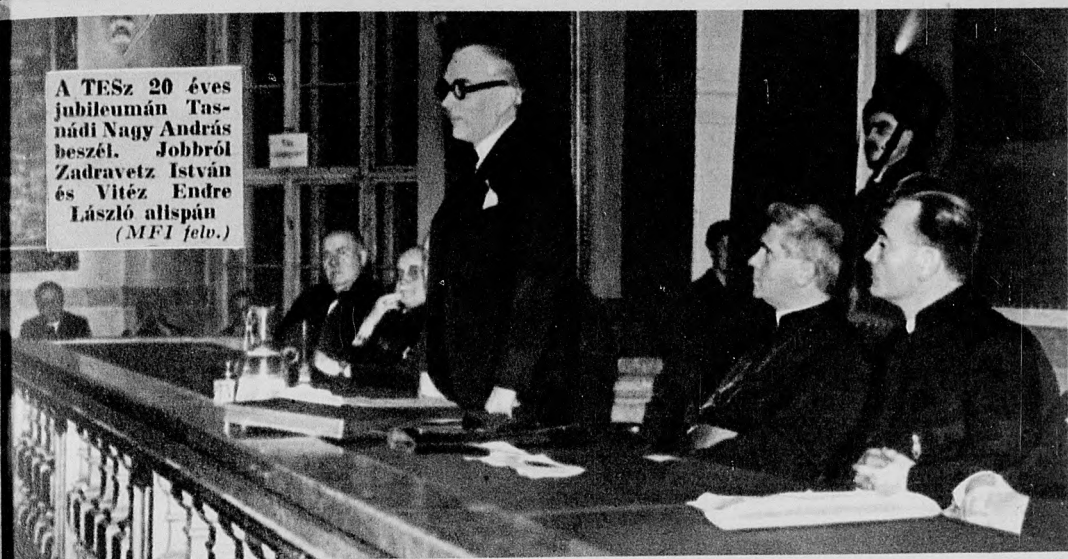
Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS
Felelős kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.
Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámait:
14—23—39 és 14—23—50

TÖBB MINT 2000 ELHUNYT ELŐFIZETŐ HOZZÁTARTOZÓJA KAPTA MEG EDDIG LAPVÁLLALATUNK UTJÁN AZ ELŐFIZETÉSSSEL KAPCSOLATOS BIZTOSÍTÁSI ÖSSZESZEGET. A lapok terjedelmének hatósági korlátozása folytán, az újabb kifizetésekről a fényképfelvételeket és az előfizetők névsorát, helyszüke miatt nem közölhetjük.

A TESz 20 éves jubileumán Tasnádi Nagy András beszél. Jobbról Zadravetz István és Vitéz Endre László allspán (MFI felv.)

Szt Bernát ünnepe Makkosmárián. A síelők várják a sibeszenteléseket (MFI felv.)

Eleőd Anikó, a legjobb magyar hölgyversenyző (MFI felv.)

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtési határidő február 22. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés.

Vízszintes sorok:
 1. (A nyíl irányával folytatva.) I. Ferenc József szállólóigévé vált szavai, amelyeket a szegedi árvíz alkalmával mondott. 11. Ilyen csöveken folyik le a háztetőkről az eső. 12. Német névmás (mássalhangzó — kiejtve). 13. Hárfa a háztetőn. 15. Perzsia. 16. Tag, darab. 18. Gombosi labdarúgó egyesület. 19. Bízik. 20. Irodakapocs. 21. Lángolni. 23. Háziállat himje. 24. Idejét multa. 25. A nátrium vegyjele. 26. Felíjleszt. 29. A vonat

útja. 30. Nehezen mozog. 31. Közelre mutató helyhatározó. 33. Az olasz skála egyik hangja. 35. Tolsztoj nagynénje, ki öt felnevelte. 37. Ékezettel: esztendő. 38. Árpád labdarúgók egylete. 40. Nem kell több! 41. Vissza: bőven szór. 42. Minden nap. 45. Zománc.

Függőleges sorok: 1. (A nyíl irányával folytatva.) Sinclair Lewis amerikai író realiztikus regényének címe. 2. Angol női név. 3. A germánium vegyjele. 4. Vissza: part — franciául. 5. Dícséretes cselekedet. 6. Szatmármegyi kis-

község a fehérgyarmati járásban. 7. Muzsikus. 8. És — latinul, franciául. 9. Igen fontos ipari anyag. 10. Levenni, lehúzni (kabátot). 14. Női név. 17. Ilyen sebet szoktak kapni a tűzoltók. 22. Hivatalos akta. 27. Egy ismert szó a Halotti Beszédből. 28. Hatalmas víztömeg. 32. Folyó napon. 34. Fundamentum. 36. Fahéj magánhangzói. 39. Sportfegyver: párbajtőr. 41. A hét vezér egyike. 43. Rag. 44. Nagy Zoltán. 46. Engem — latinul.

Payper.

A múlt számban közölt rejtvény helyes megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Vivát Soroksár. 12. Elő. 13. Miranda. 14. Ni. 17. Kab (bak). 18. Ek. 19. Bukovi. 22. Arno. 23. Étél és ital. 26. In. 27. Gabonarovar. 29. Operett. 30. Alá. 32. Lola. 33. Nulla. 35. Et. 36. Ds. 37. Eis. 38. Azzal. 40. Atkár. 44. Aula. 45. Latabár Kálmán.

Függőleges sorok: 1. Vendégoldal. 2. Ili. 3. Vő. 4. Tú. 5. Om. 6. Rikító. 7. Ora. 8. Kaba. 9. Sn. 10. Ádem. 11. Rakoncátlan. 15. Túlóra. 16. Mosatni. 19. Bebel. 20. Kéne. 21.

Virtus. 24. Taposta. 25. Avala. 28. Ra. 31. Le, alá. 34. Azal (laza). 37. Erb. 39. Zum. 41. K. T. 42. Áa. 43. Ék.

Jutalmazott megfejtők névsora

Helyszüke miatt csak a jutalmazottak nevét és a helységnevét kezdőbetűit közöljük. A múlt számban megjelent rejtvény helyes megfejtői közül Moór Imre, Bp., Balla Károly, Sz., Szontágh Sebestyenné, U., Holop Jánosné, D., Kiss Károly, Z., Ölderschlag Péter, E., Maurus Elek, D., Veress Gézané, K., Kovács Etel, Bp. könyvjutalmat kaptak.

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. mélynyomása, Budapest
 Nyomatott a nyomdászat 500-ik évében